

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 2 (71), март 2018 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за защита на личните данни отчете пред Народното събрание дейността си през 2017 година	3
КЗЛД отбеляза Европейския ден за защита на личните данни	5
Конференция “GDPR София” протече при голям интерес	7
Европейската комисия публикува насоки относно предстоящите нови правила за защита на личните данни	8
КЗЛД публикува информационни брошури с разяснения по Общия регламент за защита на личните данни	9
КЗЛД организира разяснителна кампания в четири областни града на тема “Новата регулация (GDPR)”	16
Регионална конференция по киберсигурност и лична неприкосновеност	16
Симулация на съвместна проверка на трансгранична компания, администратор на лични данни	17
КЗЛД връчи за втора поредна година награда за журналистика	18
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	19
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	20
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	21
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	70
СТАТИИ И КОМЕНТАРИ	79
Общият регламент за защита на личните данни – нови предизвикателства	79

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТЧЕТЕ ПРЕД НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ДЕЙНОСТТА СИ ПРЕЗ 2017 ГОДИНА

На 29 януари 2018 г. Комисията за защита на личните данни внесе в деловодството на Народното събрание **Годишния отчет за дейността си през 2017 година**. Отчетът се състои от 131 страници, обособени в 16 основни раздела. Депозирани са съгласно чл. 7, ал. 6 от Закона за защита на личните данни и обхваща периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г.

В Годишния отчет е предоставена информация за основните направления на дейност на КЗЛД през посочения период, като е поставен акцент върху контролната и административнонаказателната дейност, разглеждането на жалби на граждани и предоставянето на консултации на физически лица и администратори на лични данни (АЛД). Представена е статистика относно регистрацията на АЛД. Специално внимание е отделено на дейностите по линия на международното сътрудничество и разгръщането на информационно-разяснителна кампания във връзка с най-важните положения в новата европейска правна рамка в областта на защитата на личните данни. Отчетени са институционалното взаимодействие, информационната дейност, проектните дейности, административният капацитет и финансовото състояние на КЗЛД. Направен е анализ на степента на постигане на целите и приоритетите за 2017 г. и са дефинирани целите и приоритетите за 2018 г.

През 2017 г. КЗЛД е вписала в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри нови 8832 администратора (с което общият брой на вписаните в регистъра АЛД става 293 424), освободила е от задължение за регистрация 429 администратора (с което общият им брой става е 28 464) и е заличила от регистъра 68 администратора (с което общият им брой става 439).

През отчетния период в КЗЛД са постъпили общо 476 жалби. В допълнение КЗЛД повторно е разгледала 9 жалби, върнати от съда с указания относно приложението на закона.

Общият брой жалби през 2017 г., които Комисията е разгледала и се е произнесла с административен акт е 219, като в тази статистика не са включени приключените производства по жалби, подадени по повод обработване на лични данни за регистрация на партии, коалиции и инициативни комитети във връзка с изборите на 6 ноември 2016 г. за президент и вицепрезидент и национален референдум. Разгледаните по същество през 2017 г. жалби са 120 бр., от които основателни са 59 бр. и неоснователни – 61 бр. По основателните жалби КЗЛД е наложила 25 бр. административни наказания по установени в административните производства нарушения и е издала 34 задължителни предписания на съответните администратори на лични данни.

През 2017 г. са постъпили 181 бр. жалби, подадени по повод обработване на лични данни за регистрация на партии, коалиции и инициативни комитети във връзка с изборите на 6 ноември 2016 г. за президент и вицепрезидент и национален референдум. Като резултат от проведените производства, КЗЛД се е произнесла с решения, при което 77 бр. жалби са приети за основателни.

Размерът на наложените наказания от КЗЛД с постановените от нея за 2017 г. индивидуални административни актове – решения на КЗЛД, е в размер на 544 000 лв. Събраните през 2017 г. суми по постановени решения на КЗЛД са в размер на 112 850 лв., като 13 500 лв. от тях са събрани принудително от НАП.

В отчета е направен анализ на специфични казуси и практика на комисията във връзка със защита на правата на физическите лица. Представен е анализ на съдебната практика по обжалвани решения на КЗЛД.

По линия на контролната дейност през 2017 г. са извършени 938 проверки (в т.ч. и назначени през 2016 г.) - 825 предварителни, 54 текущи и 59 последващи. В резултат на контролната дейност

са съставени 938 констативни акта, издадени са 17 задължителни предписания и са съставени 11 акта за установяване на административни нарушения. Председателят на КЗЛД издава 16 наказателни постановления (7 от тях са въз основа на съставени акта за установяване на административно нарушение от края на 2016 г.). През 2017 г. наложените наказания са в размер на 34 500 лв., събраните суми са 39 500 лв. (вкл. от предходни години), като 2500 лв. от тях са събрани принудително от НАП.

С най-голяма фактическа и правна сложност и значим обществен интерес е извършената през 2017 г. по решение на КЗЛД текуща проверка в областта на защита на личните данни в дейността на АЛД от сектор „Здравеопазване“ (секторна проверка), включително на администрацията на Министерството на здравеопазването. За целите на проверката са идентифицирани общо 38 650 бр. структурни звена, имащи качеството на АЛД по смисъла на ЗЗЛД. Секторната проверка приключва с обобщен доклад до КЗЛД. Съкратен вариант от доклада е изпратен на Министерство на здравеопазването за сведение и разпространение в структурите по подходящ начин.

През 2017 г. КЗЛД е изразила официални становища на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД по 88 искания.

През изминалата година КЗЛД се е произнесла по общо 24 искания и уведомления за предоставянето на лични данни в трети държави, както следва: 13 уведомления на основата на стандартни договорни клаузи, 4 искания за разрешаване на основа задължителни фирмени правила и 2 искания на основание междудържавни споразумения, 5 искания на основание чл. 36а, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (т.нар. дерогации).

В Годишния отчет е обособен самостоятелен раздел относно влязлата в сила през 2016 г. нова правна рамка в ЕС в областта на защитата на личните данни и предприетите от КЗЛД действия на национално ниво за нейното прилагане. Отчетена е подготовката за прилагане на новата правна рамка на ЕС – Общ регламент за защита на личните данни (Регламент 2016/679) и Директива за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност (Директива 2016/680). През 2017 г. е изработен проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИДЗЗЛД), придружен от проект на мотиви и проект на частична предварителна оценка на въздействието. В частта за Общия регламент проектът на ЗИДЗЗЛД е разработен на вътрешно експертно ниво от КЗЛД. С тази част от проекта на закон се предприемат мерки по изпълнението на регламента. Законопроектът в частта за директивата е разработен от междуетровствена работна група под ръководството на МВР с участието на представители на КЗЛД.

Като част от подготовката за прилагането на новия Общ регламент за защита на данните през 2017 г. КЗЛД отчита разгръщането на информационно-разяснителна кампания, насочена към различни групи заинтересовани лица. Отчетени са усилията за постигане на широка обществена осведоменост чрез участия на председателя, членове на КЗЛД и експерти в семинари и кръгли маси на тема „Общ регламент за защита на личните данни и произтичащите от това задължения за АЛД“. През отчетния период е разработено ръководство - информационен материал „10 практически стъпки за прилагане на Общия регламент за защита на данните“, който е публикуван на официалната интернет страница на КЗЛД и е предназначен да подпомага дейността на АЛД чрез актуални съвети за осъществяване на задълженията им на практика.

По отношение на обучението като един от основните инструменти за превенция и установяване на единни стандарти сред АЛД, за 2017 г. КЗЛД отчита подготвянето на нова цялостна концепция за провеждане на обучение в сферата на защитата на личните данни. Определени са различните целеви групи обучаеми, като за всеки тип е предложена различна по продължителност и съдържание програма за обучение. Стартирана е и процедура по изграждане на национален обучителен център. Планира се предоставените обучения да се провеждат основно по електронен път.

През 2017 г. КЗЛД отчита разработване и приемане на Стратегия за развитие в областта на защитата на личните данни - Хоризонт 2022. Стратегията съответства на новата правна рамка на ЕС за защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679, Директива (ЕС) 2016/680 и

Директива (ЕС) 2016/681), както и на основополагащи инициативи на национално ниво – Националната програма за развитие „България 2020“ и Стратегия за развитие на държавната администрация (2014–2020). В Стратегията се съдържа анализ на текущото състояние на сектора, дефинирани са стратегическите цели за периода 2017–2022 г. и целевите политики на КЗЛД.

В Годишния отчет за 2017 г. са дефинирани целите и приоритетите на КЗЛД за 2018 г.:

1. Успешно изпълнение на ангажиментите по линия на българското председателство на Съвета на ЕС;

1. Пълна готовност за практическо прилагане на новите стандарти в областта на защитата на личните данни;

2. Засилена международна активност на различни нива за по-нататъшно утвърждаване на авторитета на Република България и българския надзорен орган в областта на защитата на личните данни;

3. Интензивна подготовка и успешно домакинство на 40-ата юбилейна международна конференция на органите за защита на данните и неприкосновеността;

4. Засилено съдействие и подпомагане на надзорните органи в областта на защитата на личните данни на страните от Западните Балкани;

5. Продължаване на работата на КЗЛД за пълноправното членство на България в Шенгенското пространство;

6. Създаване на необходимите условия за провеждането на ефективна контролна дейност съобразно засилените стандарти в областта на защитата на личните данни на европейско ниво.

Успешното реализиране на заложените за следващия отчетен период цели и приоритети ще гарантира добрата работа на системата за защитата на личните данни в национален план и все по-добра разпознаваемост на институцията в българското общество и сред чуждестранните партньори.

КЗЛД ОТБЕЛЯЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 29 януари 2018 г. Комисията за защита на личните данни отбеляза за 12-ти пореден път Европейския ден за защита на личните данни – 28 януари. Този ден се нарича „европейски“, тъй като идеята за отбелязването му е иницирана от Съвета на Европа. Понастоящем 28 януари се отбелязва в много страни не само в Европа, а и в целия свят.

Основна цел на отбелязването на Европейския ден за защита на личните данни е повишаване на информираността и насърчаване на инициативите и добрите практики за разбиране на рисковете, правилата, гаранциите и правата, свързани с обработването и защитата на личните данни. Създава се среда за диалог на всички заинтересовани страни на този процес, насърчава се спазването на правилата за поверителност на личната информация, стимулира се развитието на технологични инструменти, предоставящи на хората контрол върху техните лични данни. Отбелязването на този ден в международен мащаб създава възможности за сътрудничество между органите за защита на личните данни, правителствата, индустрията, академичните среди, неправителствените организации.

Тази година КЗЛД бе съорганизатор на състоялата се на 29 януари 2018 г. конференция „GDPR София“, на която бе дискутирана реформата в ЕС в областта на личните данни и новата правна рамка, която създава Общият регламент за защита на данните (GDPR). Конференцията бе организирана съвместно с еврокомисаря по цифровата икономика и общество Мария Габриел, министъра на

българското председателство Лиляна Павлова и с помощта на Гергана Паси – председател на сдружение „Дигитална Национална Коалиция“. Венцислав Караджов, в качеството му на председател на КЗЛД, бе модератор на тема: „GDPR от политическа и регулаторна гледна точка“.

КЗЛД е държавна институция, чиято мисия е подчинена на гражданите и техните права. Затова и тази година акцент в събитието бе диалогът с гражданите и администраторите на лични данни. По традиция бе обявен „Ден на отворените врати“, в който служители от администрацията приемаха в своите кабинети всички желаещи да се запознаят с тяхната работа и да получат актуална информация по конкретни интересувачи ги въпроси. Едновременно с това,

в заседателната зала на КЗЛД бе открита Приемна за граждани и администратори на лични данни.

Наближаването на датата 25 май 2018 година - моментът, от който ще започне прилагането на Общия регламент за защита на данните, предизвиква изключително голям интерес и тази година администратори на лични данни от различни сектори на бизнеса се възползваха от възможността за директен диалог, в който да зададат своите въпроси, да получат актуална информация, да споделят свои идеи, притеснения и предложения. В хода на дискусиите, експерти на КЗЛД разясниха принципите на новото законодателство относно оценката на риска, спазването на изискванията за прозрачност и отчетност, условията за назначаване на длъжностното лице по защита на данните, предприемането на подходящите технически и организационни мерки за осигуряване на сигурността на данните и поддържането на съответната документация в съответствие с Регламента. На подобен вид срещи вниманието на заинтересованите лица винаги се насочва към въпроси, свързани с валидността на съгласието за обработването на лични данни и основанията за обработването им за маркетингови цели. От страна на администраторите на лични данни беше подчертано, че от особено значение са обученията, водени от КЗЛД. За пореден път получиха пълна подкрепа плановете на надзорния орган за изграждането на национален специализиран учебен център.

На общо мероприятие на КЗЛД и нейната администрация Венцислав Караджов обяви носителя на ежегодната годишна награда на КЗЛД за журналистика за 2017 г. – Габриела Наплатанова, репортер на bTV Новините. Наградата (грамота и плакет на КЗЛД) се връчва ежегодно на журналиста с най-голям принос за популяризиране на правото на гражданите за защита на личните данни. Г-н Караджов благодари на репортера и на целия екип на bTV Media Group за активното, обективно и добронамерено отразяване на обществено значими теми, свързани с дейността на КЗЛД.

По традиция Комисията за защита на личните данни избра този ден и за депозиране в Народното събрание на Годишния отчет за дейността ѝ през 2017 г.

КОНФЕРЕНЦИЯ „GDPR СОФИЯ” ПРОТЕЧЕ ПРИ ГОЛЯМ ИНТЕРЕС

На 29 януари 2018 г., в сградата на Европейското председателство в София, се проведе конференция „GDPR София” - най-мощното към момента събитие в България по повод влизането в сила на Общия регламент за защита на личните данни. Организатори на форума бяха сдружение „Дигитална Национална Коалиция“, Министерството за Българското председателство на Съвета на ЕС и Комисията за защита на личните данни. Конференцията бе открита от Мария Габриел – еврокомисар по цифровата икономика и общество (с видео адрес), министър Лиляна Павлова – министър на българското председателство, Венцислав Караджов – председател на Комисията за защита на личните данни и Гергана Паси – председател на Дигиталната Национална Коалиция.

Еднодневната конференция бе част от отбелязването на Европейския ден за защита на личните данни и се фокусира върху последиците от предстоящото прилагане на Общия регламент за защита на личните данни (GDPR), насочени към политиките, законодателството и бизнеса. Над 300 участници от цялата страна се включиха в събитието, за да чуят и дискутират съветите и решенията за всички администратори на лични данни след влизането в сила на GDPR на 25 май 2018. Присъстваха водещи експерти от Европейската комисия, докладчици от Европейския парламент, представители на бизнес компании като Telenor България, Telelink, Google България, Microsoft България, Facebook и други.

Председателят на Комисията за защита на личните данни, Венцислав Караджов бе модератор на темата „GDPR от политическа и регулаторна гледна точка“. Г-н Караджов заяви, че регламентът е фундаментът на реформата. Личните данни вече са активна част от електронната търговия, която бележи бум и затова е нужна по-активната им защита. С новата правна рамка се разширява териториалният обхват на европейските правила за защита на личните данни и те ще важат и за администратори, които не са установени в ЕС, но обработват лични данни на граждани, които се намират в ЕС. Това ще важи в случаите, когато дейностите по обработване на данни от страна на такива администратори, са свързани с предлагането на стоки и услуги на физически лица, намиращи се в Съюза, независимо дали от субекта на данни се изисква плащане или наблюдение на неговото поведение, доколкото това поведение се проявява в рамките на Съюза.

Общият регламент за защита на личните данни въвежда редица задължения за администраторите и обработващи лични данни, някои от които са изцяло нови в досега действащата правна уредба. Според статистическо проучване на КЗЛД, на българските администратори на лични данни ще са необходими поне 45 000 служители по защита на данните, които ще трябва да бъдат обучени. Правилата за назначаване на такъв служител са определени в Общия регламент за защита на личните данни и се изисква този служител да докаже компетентност и практическия познания, като КЗЛД ще изработи примерна методика за това и ще създаде регистър с тези служители, които на практика ще работят с нея.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ПУБЛИКУВА НАСОКИ ОТНОСНО ПРЕДСТОЯЩИТЕ НОВИ ПРАВИЛА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 25 май 2018 г. в целия ЕС започва прякото прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на личните данни). Това означава, че влиза в сила и се прилага независимо от националните правни мерки - гражданите, бизнесът, публичните администрации и други организации за обработка на лични данни при нормални обстоятелства могат пряко да се позовават на разпоредбите на регламента. Въпреки това, в съответствие с разпоредбите на регламента, държавите членки трябва да вземат необходимите мерки, за да адаптират законодателството си, като изменят и отменят съществуващите закони, създадат национални органи за защита на данните, изберат орган за акредитация и определят правилата за съвместяване на свободата на словото и защитата на личните данни. По тази причина, въпреки че бе приет през май 2016 г., регламентът предвиди преходен период от 2 години - до 25 май 2018 г., за да позволи на държавите членки и заинтересованите страни да се подготвят напълно за новата правна рамка.

Регламентът дава възможност на държавите членки да уточнят в допълнителна степен прилагането на правилата за защита на данните в някои определени области: публичния сектор, заетостта и социалната сигурност, превантивната и трудовата медицина, общественото здраве, обработването за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели, националният идентификационен номер, публичният достъп до официални документи, и задълженията за пазене в тайна. Освен това за генетични, биометрични и други данни, свързани със здравословното състояние, регламентът оправомощава държавите членки да поддържат или да въведат допълнителни условия, включително и ограничения.

От момента на приемането на Общия регламент относно защитата на данните през май 2016 г. Европейската комисия си взаимодейства активно с всички заинтересовани страни за да се гарантира, че значението и мащабът на промените, въведени с новата рамка за защита на данните, са добре разбрани и че всички участници са готови за нейното прилагане. Тъй като крайният срок 25 май 2018 наближава, Европейската комисия счита, че е необходимо да се направи преглед на извършената работа и да се разгледат всякакви допълнителни мерки, които могат да бъдат полезни, за да се гарантира, че всички елементи за успешното привеждане в действие на новата рамка са налице.

На 24 януари 2018 г., със заглавието „По-силна защита, нови възможности“, Европейската комисия **публикува насоки** с цел да улесни прякото и безпроблемно прилагане на новите правила за защита на данните в целия ЕС. Насоките съдържат резюме на основните нововъведения и възможности, които се откриват благодарение на новото европейско законодателство за защита на данните. В тях се прави преглед на подготвителната работа, извършена

до момента на ниво ЕС. Посочва се какво още трябва да се направи от Европейската комисия, националните органи за защита на данните и националните администрации за успешното приключване на подготовката. Посочват се и мерките, които Европейската комисия възнамерява да предприеме през идните месеци.

В насоките се припомнят основните елементи на новите правила за защита на данните:

- Единен набор от правила за целия континент, гарантиращ правна сигурност за предприятията и еднаква степен на защита на данните за гражданите в целия ЕС.
- Еднакви правила, приложими по отношение на всички дружества, които предлагат услуги в ЕС, дори ако седалището на тези дружества се намира извън ЕС.

- По-големи и нови права за гражданите: правото на информация, правото на достъп и правото „да бъдеш забравен“ са засилени. Ново право на преносимост на данните позволява на гражданите да прехвърлят своите данни от едно дружество в друго. Това ще открие нови възможности за стопанска дейност на предприятията.

- По-силна защита срещу нарушенията на сигурността на личните данни: дружество, по отношение на което е нарушена сигурността на данните и което излага на риск дадени лица, трябва да уведоми за това органа за защита на данните в срок от 72 часа.

- Строги правила и възпиращи глоби: всички органи за защита на данните ще разполагат с правомощието да налагат глоби до 20 милиона евро или когато става дума за предприятия — в размер на 4 % от годишния оборот в световен мащаб.

След 25 май 2018 г. Европейската комисия ще следи отблизо прилагането на новите правила и ще има готовност да предприеме действия, ако възникнат значителни проблеми. Една година след започването на прилагането на регламента (2019 г.) Комисията ще организира мероприятие за преглед на натрупания от различните заинтересовани страни опит в прилагането на регламента. Резултатите от прегледа ще бъдат включени и в доклада, който Комисията трябва да представи до май 2020 г. относно оценката и прегледа на регламента.

Насоките са публикувани на сайта на Европейската комисия.

КЗЛД ПУБЛИКУВА ИНФОРМАЦИОННИ БРОШУРИ С РАЗЯСНЕНИЯ ПО ПРАКТИЧЕСКОТО ПРИЛАГАНЕ НА ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Като единствен надзорен орган по защитата на личните данни, КЗЛД има отговорния ангажимент да проведе широка разяснителна кампания и на достъпен език да популяризира основните положения на реформата в ЕС в областта на личните данни и новата правна рамка, която създава Общият регламент за защита на данните (General Data Protection Regulation - GDPR).

Информационната дейност на Комисията е с постоянен характер и нейната цел е посланията да достигнат до максимално широк кръг заинтересовани лица – граждани и администратори на лични данни. Във връзка с това, както и по повод 28 януари – Европейския ден за защита на личните данни, КЗЛД изготви 2 информационни брошури, чиято цел е разясняване на ключови въпроси, които да подпомогнат прилагането на Общия регламент. Брошурите са озаглавени и „10 практически стъпки за прилагане на Общия регламент относно защитата на личните данни“ и „Практически въпроси на защитата на личните данни след 25 май 2018 г.“.

Предвид динамиката на процесите, информацията периодично ще бъде актуализирана и допълвана с разяснения и по други важни въпроси с практическа насоченост. Брошурите са публикувани на институционалния сайт на КЗЛД и са отпечатани в 24 000 екземпляра, които ще бъдат разпространявани в сградата на КЗЛД, на събития с участието на КЗЛД, както и с помощта на публични и браншови организации.

В предходния брой на бюлетина на КЗЛД е публикуван текстът на брошурата „10 практически стъпки за прилагане на Общия регламент относно защитата на личните данни“. В настоящия брой публикуваме текстът на втората брошура - „Практически въпроси на защитата на личните данни след 25 май 2018 г.“

ПРАКТИЧЕСКИ ВЪПРОСИ НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ 2018 г.

От 25 май 2018 г. във всички държави-членки на Европейския съюз ще се прилагат нови правила за защита на личните данни. Те са уредени в т.нар. Общ регламент за защита на личните данни (GDPR). Новата правна рамка запазва редица основополагащи принципи и понятия от съществуващата към момента нормативна уредба, но в същото време въвежда по-високи стандарти за защита на данните, разширени права на физическите лица и нови задължения на администраторите на лични данни.

Целта на настоящата брошура е да даде разяснения на някои ключови въпроси, които да подпомогнат практическото прилагане на Общия регламент. Тя е чисто информационен документ и не претендира за изчерпателност.

Комисията за защита на личните данни периодично ще актуализира тази информация и ще включва и допълнителни разяснения по други важни въпроси с практическа насоченост. Най-актуална информация може да бъде намерена на интернет страницата на Комисията www.cdpd.bg.

Съгласие за обработване на лични данни

Съгласието е едно от алтернативните основания за законосъобразно обработване на лични данни. В случай че администраторът реши да обработва данните на това основание, той следва да е в състояние да докаже, че съгласието е:

- свободно изразено - не е дадено под натиск или заплаха от неблагоприятни последици (напр. по-висока цена на услуга);
- конкретно - отделно съгласие за всяка конкретно определена цел, а когато е относимо - и за конкретна категория лични данни;
- информирано - дадено на основата на пълна, точна и лесно разбираема информация;
- недвусмислено - не се извлича или предполага въз основа на други изявления или действия на лицето;
- дадено с активно действие: чрез изрично изявление или ясно потвърждаващо действие, вкл. онлайн. Мълчанието на лицето или предварително отменати квадратчета за съгласие не могат да се приемат за валидно съгласие.

Недопустимо е съгласието да бъде обвързано с предварителни условия от страна на администратора или да води до неблагоприятни последици за лицето при отказ да го предостави или ако впоследствие го оттегли.

Съгласието може да не бъде счетено за валидно, ако съществува зависимост или неравнопоставеност между субекта на данни и администратора, напр. в отношенията между гражданин и публичен орган или между работник и работодател.

В съответствие с принципа за отчетност на администраторите на лични данни, съгласието

следва да бъде документирано с цел доказване на неговото наличие.

Лицето има право да оттегли своето съгласие по всяко време, като начинът за това следва да бъде толкова лесен и достъпен, колкото начинът, по който съгласието е било дадено.

В случай на пряко предлагане на услуги на информационното общество на дете под 14 години (напр. регистрация в социална мрежа или откриване на електронна поща) администраторът следва да изисква съгласие, респ. потвърждение от носещия родителска отговорност за детето.

Правото да бъдеш забравен

Правото на изтриване (или „правото да бъдеш забравен“) дава възможност, когато субектът на данни не желае данните му да бъдат обработвани и не съществуват законни основания за тяхното съхранение, да поиска те да бъдат заличени при едно от следните основания:

- личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин;
- субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните;
- субектът на данни възразява срещу обработването и няма преимуществено законово основание за продължаване на обработването;
- личните данни са били обработвани незаконосъобразно;
- личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение;
- личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество на дете.

„Правото да бъдеш забравен“ не е абсолютно право. Съществуват ситуации, в които администраторът има възможност да откаже да изтрие данните, а именно когато обработването на конкретните данни е необходимо за някоя от следните цели:

- за упражняване правото на свобода на изразяване и информация;
- за изпълнение на правно задължение или на задача от обществен интерес или упражняване на публична власт;
- за целите на общественото здраве;
- архивиране за цели в обществен интерес, научноизследователски исторически изследвания или статистически цели;
- за установяване, упражняване или защитата на правни претенции.

„Правото да бъдеш забравен“ в онлайн средата, изисква от администратора, който е направил личните данни обществено достъпни (напр. чрез публикуване в интернет) да уведоми другите администратори, които обработват тези лични данни, да изтрият всякакви връзки към тях или техните копия или реплики. Това се отнася преди всичко за интернет търсачките.

Профилиране

Профилиране е автоматизирано обработване на лични данни, с цел оценяване на определени лични аспекти, свързани с дадено лице, вкл. за анализиране или прогнозиране на поведението му, изпълнението на професионалните му задължения, икономическото му състояние, здраве, лични предпочитания, интереси, надеждност, поведение, местоположение или движение.

В голямата си част профилирането се извършва в онлайн среда. То се използва най-често за целите на директния маркетинг, оценка на кредитоспособността, набиране на персонал и др.

Физическото лице - обект на профилиране, следва да бъде информирано за извършването му и за последствията от него. Тази информация може да бъде предоставена графично, напр. чрез стандартизирани икони, така че по лесно видим, разбираем и ясно четим начин лицето да се запознае с планираното профилиране. То има право да възрази срещу профилирането по всяко време.

Профилирането не следва да води до дискриминация на лицата въз основа на тяхната раса или етнически произход, политически възгледи, вероизповедание или убеждение, членство в синдикални организации, генетичен или здравен статус или сексуална ориентация. Профилирането не може да се прилага спрямо дете.

Профилирането по правило поражда висок риск за правата и свободите на физическите лица. За тази цел, администраторът следва да извърши оценка на въздействието върху защитата на данните, когато те се обработват с цел профилиране.

Длъжностно лице по защита на данните

Длъжностното лице по защита на данните играе ключова роля за осигуряване на законосъобразното обработване на лични данни в структурата на администратора. То трябва да разполага с професионални качества и експертни познания в областта на защитата на личните данни (законодателство и практика).

Основната задача на длъжностното лице е да информира и съветва администратора и неговите служители по всички въпроси, свързани с обработването и защитата на личните данни. Важно е да се знае, че то не определя целите и средствата за обработване на данни и съответно администраторът не може да прехвърли своята отговорност за неспазване на изискванията на Общия регламент върху него. Поради този причина длъжностното лице по правило не може да заема ръководни позиции, пряко свързани с обработването на лични данни в организацията на администратора, за да се избегне конфликт на интереси. В същото време длъжностното лице следва да разполага с висока степен на независимост, за да изпълнява ефективно своите консултативно-превантивни функции. Администраторът няма право да дава указания или нареждания във връзка с изпълнението на задачите на длъжностното лице по защита на данните, което следва да се отчита директно на висшия мениджмънт в организацията на администратора.

Задължение да определят Длъжностно лице по защита на данните имат следните администратори на лични данни (физически и юридически лица):

- публичен орган или орган на местно самоуправление;
- администратори, които извършват системно и мащабно наблюдение на субектите на данните;
- администратори, които извършват мащабно обработване на специални (чувствителни) лични данни;
- в други, предвидени в закон случаи.

Длъжностно лице по защита на данните може да изпълнява функциите си въз основа на един от следните алтернативни начини:

- назначаване на служител в дружеството или организацията;
- съвместяване с друга длъжност, стига да не се поражда конфликт на интереси;
- по граждански договор/договор за услуга.

Отчетност

Отчетността е ново задължение на администраторите на лични данни и основен инструмент за доказване изпълнението на изискванията на Общия регламент за защита на личните данни. Отчетност на практика е способността във всеки един момент администраторът на лични данни да удостовери и да докаже, че обработва личните данни законосъобразно, добросъвестно, прозрачно, за конкретни и пропорционални цели, с подходящо ниво на сигурност и защита.

Основните средства за спазване на принципа на отчетност са:

- поддържането на регистри на дейностите по обработване;
- определяне на длъжностно лице по защита на личните данни, когато такова се изисква;
- извършване на оценка на въздействието при наличие на висок риск за правата и свободите на физическите лица;
- своевременно уведомяване на Комисията за защита на личните данни и субекта на данните при нарушения на сигурността;
- прилагане на доброволни механизми за сертифициране и/или спазването на кодекси на поведение.

Оценка на въздействието

Оценката на въздействието е важен инструмент за отчетност, тъй като помага на администраторите не само да спазват изискванията на Общия регламент за защита на личните данни, но и да демонстрират, че са взети подходящи мерки, за да се гарантира спазването на регламента. Оценката на въздействието е процес, предназначен:

- да опише обработването на лични данни,
- да оцени необходимостта и пропорционалността на обработката и
- да спомогне за избора на най-подходящите технически и организационни мерки за защита.

Оценката на въздействието може да се отнася до единична операция за обработване на данни или до многобройни повтарящи се или сходни операции.

В съответствие с подхода, основан на риска, въведен с Общия регламент за защита на личните данни, извършването на оценка на въздействието върху защитата на личните данни не е задължително за всяка операция по обработване. Тя се изисква само когато обработването на лични данни има вероятност да доведе до висок риск за правата и свободите на физическите лица.

Операции по обработване, които по правило пораждат висок риск, са например извършването на:

- автоматично вземане на решения, включително профилиране;
- мащабно обработване на данни, разкриващи расов или етнически произход, политически възгледи, религиозни или философски убеждения или членство в синдикални организации, генетични данни, биометрични данни, данни за здравословното състояние или данни за сексуалния живот или сексуалната ориентация, както и данни за предишни осъждания на лицето;
- систематично мащабно наблюдение на публично достъпна зона.

Оценка на въздействието може да бъде извършена от самия администратор, негов служител или от лице, външно за организацията, но отговорността за извършването ѝ остава на самия администратор. Администраторът задължително трябва да потърси съвет от служителя по защита на данните, когато такъв е определен, а взетите решения следва да бъдат документирани.

Общият регламент за защита на личните данни определя минималното съдържание на оценката на въздействието:

- системен опис на предвидените операции по обработване и целите на обработването, включително, ако е приложимо, преследвания от администратора законен интерес;
- оценка на необходимостта и пропорционалността на операциите по обработване по отношение на целите;
- оценка на рисковете за правата и свободите на субектите на данни,
- мерките, предвидени за справяне с рисковете, включително гаранциите, мерките за сигурност и механизмите за осигуряване на защитата на личните данни и за демонстриране на спазването на настоящия регламент, като се вземат предвид правата и законните интереси на субектите на данни и на други заинтересовани лица.

Администраторът задължително провежда предварителна консултация с КЗЛД, ако оценката на въздействието върху защитата на данните покаже, че обработването ще породи висок риск, ако не се предприемат ефективни мерки за ограничаването му.

Защитата на личните данни на етапа на проектирането (privacy by design) и по подразбиране (privacy by default)

Защитата на личните данни на етапа на проектирането и по подразбиране са нови задължения за администраторите на лични данни, въведени за първи път с Общия регламент за защита на данните. Независимо че основната им цел е да се намалят и по възможност елиминират рисковете за личната неприкосновеност, прилагането им от администраторите на практика спомага за намаляване на евентуални последващи разходи за привеждане на информационните системи в съответствие с изискванията на регламента.

Защитата на личните данни на етапа на проектирането се изразява в задължението на администраторите да въведат подходящи технически и организационни мерки преди започването на обработката на лични данни (на етапа определяне на целите и средствата за обработване), като осигурят тяхното прилагане през целия жизнен цикъл на данните. Това задължение е от съществено значение в контекста на новите технологии и предоставянето на услуги на информационното общество. Защитата на етапа на проектиране трябва да бъде взета предвид още от началните етапи на планиране, изграждане и функциониране на всеки бизнес процес, информационна система и/или предоставянето на услуга, продукт или приложение.

Изборът на конкретни технически и организационни мерки зависи изцяло от администратора, който следва да отчита достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане, естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и породените от обработването рискове с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица. Такива подходящи мерки биха могли да бъдат псевдонимизация и/или криптиране на данните, залагане на функционалности за автоматизирано отчитане на сроковете за съхранение и автоматичното им изтриване след изтичането им и др.

Защита на личните данни по подразбиране изисква администраторите да прилагат механизми, които по подразбиране гарантират изпълнението на следните изисквания:

- Само минималното количество лични данни и операции по обработване, които са абсолютно необходими за постигането на всяка специфична цел, биват обработвани;
- Данните са съхранявани за минималния срок, абсолютно необходим за постигане на целите на обработване (например, за периода необходим да се предостави съответния продукт или услуга) и след това заличени при спазване на съответните правила и процедури;

- Всеки достъп, предаване или споделяне на данни е допустим, само при наличие на валидно правно основание за това (например, съгласието на субекта на данни или правни задължения на администратора).

В интернет средата, най-често социалните мрежи, защитата на данните по подразбиране изисква активиране по подразбиране на най-стриктните настройки за поверителност, които не позволяват автоматично споделяне на данни. Напр. информация за дадено лице, публикувана в социалните мрежи, не трябва да бъде достъпна и видима за неограничен кръг лица по подразбиране, освен ако самото лице, за което информацията се отнася, не го разреши със свое активно утвърдително действие.

Административно-наказателна отговорност по Общия регламент за защита на личните данни

Един от основните механизми за гарантиране спазването на високите стандарти на регламента от всички администратори, които са задължени да прилагат Регламент 2016/679, е възможността надзорните органи по защита на личните данни да налагат значителни по размер административни наказания - до 20 млн. евро или до 4% от общия годишен световен оборот, която от двете суми е по-висока.

За осигуряване на ефективност, пропорционалност и възпиращ ефект регламентът въвежда следните критерии при определяне на вида административно наказание (парична санкция или друга корективна мярка) и неговия размер.

Обстоятелствата, които се оценяват са следните:

а) естеството, тежестта и продължителността на нарушението, като се взема предвид естеството, обхватът или целта на съответното обработване, както и броят на засегнатите субекти на данни и степента на причинената им вреда;

б) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност;

в) действията, предприети от администратора или обработващия лични данни за смекчаване на последиците от вредите, претърпени от субектите на данни;

г) степента на отговорност на администратора или обработващия лични данни като се вземат предвид технически и организационни мерки, въведени от тд) евентуални свързани предишни нарушения, извършени от администратора или обработващия лични данни;

е) степента на сътрудничество с КЗЛД с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него;

ж) категориите лични данни, засегнати от нарушението;

з) начина, по който нарушението е станало известно на КЗЛД, по-специално дали и до каква степен администраторът или обработващият лични данни е уведомил за нарушението;

и) когато на засегнатия администратор или обработващ лични данни преди са налагани мерки, във връзка със същия предмет на обработването, дали посочените мерки са спазени;

й) придържането към одобрени кодекси на поведение или одобрени механизми за сертифициране; и

к) всякакви други утежняващи или смекчаващи фактори, приложими към обстоятелствата по случая, като пряко или косвено реализирани финансови ползи или избегнати загуби вследствие на нарушението.

При леки нарушения или ако глобата, която може да бъде наложена, представлява несъразмерна тежест за администратор - физическо лице, вместо глоба може да бъде приложена друга корективна мярка.

КЗЛД ОРГАНИЗИРА РАЗЯСНИТЕЛНА КАМПАНИЯ В ЧЕТИРИ ОБЛАСТНИ ГРАДА НА ТЕМА “НОВАТА РЕГУЛАЦИЯ (GDPR)”

В качеството ѝ на надзорен орган по защита на личните данни, КЗЛД има отговорността по достъпен начин да разясни на обществото основните положения на реформата в ЕС в областта на личните данни и новата правна рамка, която създава **Общият регламент за защита на данните (GDPR)**. Едновременно с това, КЗЛД като надзорен орган се стреми да насърчи обществена информираност и разбиране на рисковете, правилата, гаранциите и правата, свързани с обработването на лични данни във всички сфери на общественния живот от разнообразни администратори.

За да отговори на обществения интерес към разяснителни събития с непосредствен контакт (срещи, семинари, конференции и т.н.) КЗЛД организира в месеците от февруари до април 2018 г. разяснителна кампания в 4 областни града – Пловдив, Велико Търново, Варна и Бургас. Събитията имат за цел постигане на широка обществена осведоменост по всички въпроси, свързани с реформата в ЕС в областта на личните данни и новата правна рамка. Те са насочени към широката публика, администраторите на лични данни и към всички заинтересовани лица. Целта е КЗЛД да представи основните моменти в новата правна рамка и необходимите практически стъпки за администраторите с цел въвеждане в дейността им на новоприетите стандарти за защита и обработване на личните данни.

На 29 януари, с новина на сайта на КЗЛД бе обявен графикът за провеждане на събитията: 16 февруари 2018 г. – гр. Пловдив, 7 март 2018 г. – гр. Велико Търново, 19 април 2018 г. – гр. Варна и 20 април 2018 г. – гр. Бургас

Чрез сайта на КЗЛД е обявена създадената организация за извършване на предварителна регистрация. Поради големия брой желаещи да се регистрират за участие, е въведено ограничение за присъствие на не повече от двама представители на един администратор. Информация за срещите в четирите областни града бе предоставена на регионални медии, както и публикувана на сайта на КЗЛД (раздел „Съобщения“, подраздел „Информационна кампания“). В този подраздел ще бъдат публикувани всякакви съобщения за събития с участие на КЗЛД, за които е създадена организация за записване и присъствие.

Обявените събития се посрещат с изключителен интерес поради възможността на гражданите и администраторите да зададат непосредствено конкретни въпроси относно прилагането на новите изисквания. Местата, предоставени за събитието в Пловдив, бяха изчерпани за няколко дни. Във Велико Търново местата бяха изчерпани две седмици преди събитието.

Разяснителната кампания в четирите областни града се организира със съдействие на общините и с подкрепата на „Ърнст енд Янг“ България, които споделят ценен практически опит във връзка с консултиране на клиенти по повод изискванията на новия Регламент (ЕС) 2016/679.

РЕГИОНАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО КИБЕРСИГУРНОСТ И ЛИЧНА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ

На 25 януари 2018 г. в Прищина, Република Косово, се състоя едnodневна регионална Конференция по киберсигурност и лична неприкосновеност, която протече под мотото „Общия регламент за защита на личните данни и реакция при инциденти“. Присъстваха представители на Косово, Чехия, Македония, Албания и България. КЗЛД бе представена от проф. Веселин Целков, член на Комисията и от Красимир Трифонов, служител в дирекция „Правни производства и надзор“. Работата на конференцията бе разделена на 4 основни панела. В първия панел Регионални екипи за спешно реагиране в киберпространството запознаха присъстващите с дейността си по извършването

на проактивни дейности за намаляване рисковете от инциденти в информационната сигурност и разрешаването на такива инциденти в случай, че вече са възникнали. Два последователни панела бяха посветени на дискусии по европейския Общ регламент за защита на личните данни. В последния панел на конференцията бе обсъдена законовата рамка на кибер защитата. В рамките на втория панел на Конференцията, проф. Целков изнесе презентация на тема „GDPR – новите предизвикателства”.

СИМУЛАЦИЯ НА СЪВМЕСТНА ПРОВЕРКА НА ТРАНСГРАНИЧНА КОМПАНИЯ, АДМИНИСТРАТОР НА ЛИЧНИ ДАННИ

В първите дни на януари 2018 г. представители на Дирекцията за защита на личните данни на Република Македония бяха на учебно посещение на българския надзорен орган, в рамките на което бе обменен опит по отношение на надзорните правомощия на двете институции и бяха дискутирани възможностите за изграждане на общ подход за реакция при събития в областта на защитата на личните данни с трансграничен характер. Комисията за защита на личните данни осъществява регулярно сътрудничество със свои международни партньорски институции. В тази връзка наши представители подпомагат Дирекцията за защита на личните данни на Република Македония при осъществяването на проект „Support to access to right on Protection of Personal Data”, финансиран със средства от Европейския съюз.

С цел постигане на по-висока практическа ефективност на проекта, на 9 и 10 януари 2018 г. бе извършена съвместна проверка на администратор на лични данни под формата на симулация-упражнение. Извършването на такива съвместни операции е и ново правомощие на надзорните органи за защита на данните, произтичащо от Общия Регламент за защита на данните 2016/679, който ще се прилага от 25 май 2018 г.

За обект на проверката бе избрано „Кредисимо” АД. Изборът на това дружество бе продиктуван от факта, че в резултат на трансфер на данни от дъщерното дружество в Република Македония, „Кредисимо” АД обработва лични данни на македонски граждани. Предметът на проверката е много актуален и релевантен на условията, в които функционира световната икономика – преобладаващо

присъствие на трансгранични компании с дейности в множество страни с непрекъснат вътрешен и външен обмен на информация. В допълнение към съображенията при избора на дружеството, бе отчетен фактът на неотдавнашна фишинг атака от негово име, за което „Кредисимо” АД своевременно е уведомило компетентните органи, включително КЗЛД. Предприетите от дружеството мерки за реакция в такава ситуация бяха допълнителна цел на симулативната проверка.

Извършването на учебната проверка е пример за добра практика, с оглед на очаквания засилен съвместен контрол на националните надзорни органи след започване прилагането на новите европейски правила за защита на личните данни, считано от 25 май 2018 г.

КЗЛД ВРЪЧИ ЗА ВТОРА ПОРЕДНА ГОДИНА НАГРАДА ЗА ЖУРНАЛИСТИКА

Комисията за защита на личните данни обяви репортера от телевизия „БТВ” **Габриела Наплатанова** за журналиста с най-голям принос през 2017 година в популяризиране дейността на КЗЛД и правата на гражданите за неприкосновеност и защита на личните данни. Председателят на КЗЛД, Венцислав Караджов, връчи за втора поредна година „Годишна награда за журналистика” по повод 28 януари – Европейският ден за защита на личните данни. Институцията благодари на репортера и целия екип на bTV Media Group за активното, обективно и добронамерено отразяване на обществено значими теми, свързани с дейността на КЗЛД.

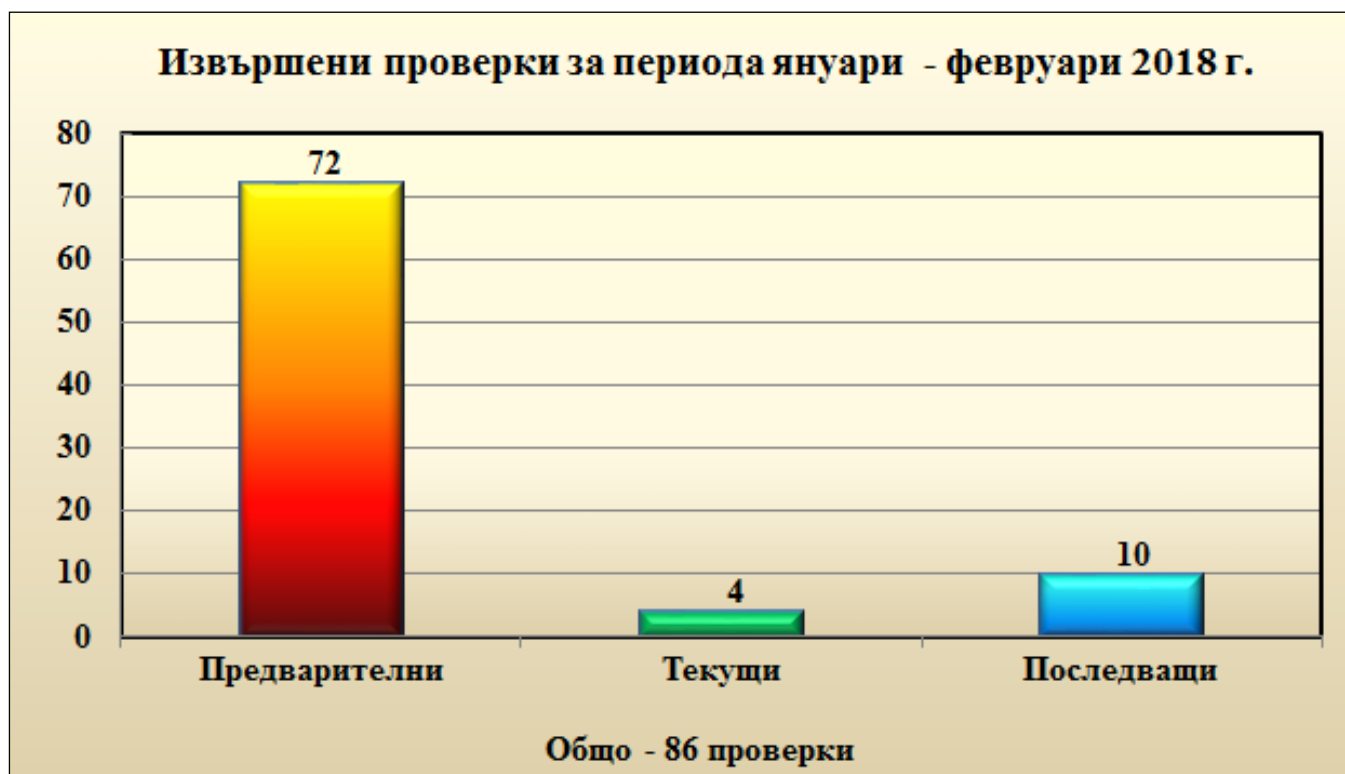
Обявената на 28 януари 2016 г. „Годишна награда за журналистика“ се дава за публикации, предавания и обществено значими прояви на журналист, който е отразявал редовно дейността на институцията през изминалата календарна година. Наградата се присъжда за активно и добронамерено отразяване на събития,

по собствена инициатива или по покана от КЗЛД, които представят дейността на Комисията, спазвайки Етичния кодекс в българските медии. Оценяват се общественият интерес и гражданската ангажираност, бързата и точна журналистическа реакция по актуални въпроси в сферата на защита на личните данни, отразяването на събития и инициативи в национален и наднационален мащаб. Журналистическите материали трябва да са безпристрастни, справедливи и с обективна критика. От особено значение е да са от достоверен източник и да не подлежат на съмнение от обществото, както и да бъдат представени на достъпен и разбираем език. Отличието се присъжда за професионална журналистика, която изготвя и публикува информационни материали и журналистически разследвания в централните всекидневници и седмичници, електронните агенции и медии, националните телевизии и засяга разнообразни аспекти в областта на защитата на личните данни.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2018 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците януари и февруари 2018 г. са извършени общо 86 проверки. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 72 броя, на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 32 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода е съставен 1 акт за установяване на административно нарушение и са издадени 2 задължителни предписания.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2018 г.

През периода януари-февруари 2018 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 2945 потребителски профила на АД. От тях 2897 са на АД, подали заявление за вписване в регистъра по чл. 10 ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД и 48 - на АД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 373989 потребителски профила, от които – 342212 на АД, подали заявления за регистрация и 31777 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 2232 нови АД. С това общият брой на вписаните АД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 295656;
- освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 24 АД, с което общият брой на освободените от регистрация достига 28488;
- заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 13 АД. С това общият брой на заличените администратори става 452.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 135 АД.

През периода са обработени 2621 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж-335/2017 г. София, 03.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 22.11.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-335/01.08.2017 г., подадена от Д.А.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.А.П., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни и тези на сина ѝ М.П.П. от страна на „Ю.Б.“ АД.

Жалбоподателката информира, че на 19.07.2017 г. получила обаждане от служител на дружеството с искане да представи преснимана личната си карта и акт за раждане на сина ѝ във връзка със сключен между страните договор за детски спестовен влог. Допълва че предала документите в клон на дружеството на адрес *****, където я информирали, че „трябва да подпише отново Договор за детски спестовен влог, защото той и свързаните с него документи не могат да бъдат открити“, тъй като са „загубени или унищожени по невнимание“.

Жалбоподателката информира, че договорът е сключен на 02.12.2009 г. и притежава копие от него, поради което категорично е отказала да подписва нов договор.

Счита, че дружеството в качеството си на администратор на лични данни е нарушило разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД и не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на личните ѝ данни и тези на сина ѝ, като клиенти на банката, от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба и моли Комисията да извърши проверка по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Ю.Б.“ АД е изискано писмено становище.

В отговор от дружеството ангажират становище за неоснователност на жалбата, в което оспорват като неверни изложените в жалбата твърдения за случайно или незаконно унищожаване, случайна загуба или друга незаконна форма на обработване на личните данни на жалбоподателите. Твърдят, че цитирания в жалбата договор за детски влог и приложените към него документи се съхраняват в архивите на банката съгласно предвидените във вътрешните правила и процедури на дружеството технически и организационни мерки за защита на личните данни на клиентите на банката, в съответствие с определеното изключително високо ниво на въздействие и ниво на защита на личните данни.

Към становището не са приложени доказателства.

В хода на производството жалбоподателката представя заверено копие на Удостоверение за раждане № *** на М.П.П., издадено от Столична община, район „Илинден“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-335/01.08.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя – Д.А.П. и М.П.П. съдържащи се в договор за детски спестовен влог в хипотезата на случайно или незаконно унищожаване или случайна загуба на документите от страна на „Ю.Б.“ АД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Ю.Б.“ АД, което видно от направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 25861 и заявени девет регистъра.

На проведено на 25.10.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни са конституирани: жалбоподатели – Д.А.П. и М.П.П. и ответна страна – „Ю.Б.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна от „Ю.Б.“ АД е изискано да представи заверено копие на сключения между страните договор за детски спестовен влог и приложените към него документи.

В отговор на дадените от КЗЛД указания, ответната страна представя относими към случая доказателства, в това число заверено копие на: договор за детски спестовен влог сключен на 02.12.2009 г., искане за откриване на детски спестовен влог, лична карта на жалбоподателя, удостоверение за раждане на М.П.П., Общи условия за откриване, водене и закриване на сметки на физически лица в „Ю.И.Е.Д.Б.“ АД, действащи към дата на сключване на договора, Инструкция за защита на лични данни, Инструкция за реда и начина на предаване на документи от финансов център за архивиране и Номенклатура на делата на клоновата мрежа на „Ю.Б.“ АД със срокове за съхранението им.

На проведено на 22.11.2017 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните редовно уведомени – не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-335/01.08.2017 г. е неоснователна.

От събраните по преписката доказателства безспорно се установи, а и между страните не е спорно, че на 02.12.2009 г. е сключен договор за детски спестовен влог за откриване и водене на безсрочна спестовна сметка в български лева в „Ю.И.Е.Д.Б.“ АД с номер на сметката **** с титуляр М.П.П., видно от съдържанието на който е, че съдържа лични данни на жалбоподателя М.П.П. в обем от три имена, адрес и единен граждански номер. Не е спорно, че за целите на договора

жалбоподателката в качеството ѝ на родител на титуляра М.П.П. е подала искане за откриване на детски спестовен влог, в което е посочила личните си данни – три имена, адрес, единен граждански номер и номер на лична карта и е предоставила на дружеството копие на личната си карта и на удостоверението за раждане на М.П.П.

Комисията намира за неоснователни твърденията на жалбоподателката, че дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки за защита на съхраняваните от него нейни лични данни и тези на сина ѝ от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, предвид противоречието и несъответствието им със събраните по преписката писмени доказателства, от които безспорно се установи, че дружеството съхранява свързани с договорните отношение между страните документи, съдържащи лични данни на жалбоподателите, в това число договора за детски спестовен влог и представените от жалбоподателката заверено копие на личната ѝ карта и на удостоверението за раждане на М.П.П.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-335/01.08.2017 г.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-92/2017 г.

София, 09.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 08.11.2017 г. и обективизирано в протокол № 62/2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-92/22.02.2017 г., подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. (жалбоподатели) срещу А.С. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателите са сезирали Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че съседът А.С. е поставил камери за видеонаблюдение на общите части на сградата без съгласие на живущите в сградата и без решение на общото събрание на етажната собственост.

Излагат се твърдения, че едната камера е монтирана на врата на г-н А.С. (от външната страна) „и наблюдава целия коридор, а другата на външната страна на стената на сградата и обхваща част от двора и главния вход на кооперацията.

Жалбоподателите твърдят, че г-н А.С. ги снима постоянно, разпечатва снимките от камерите и ги разлепва на входа.

С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. изнасят твърдения за монтирано видеонаблюдение, за което има съгласие от всички живущи в кооперацията, като г-н А.С. е монтирал допълнително камери, без съгласието на съседите.

Жалбоподателите считат, че са нарушени правата им по ЗЗЛД, както и че е нарушено личното им пространство, предвид което са заявили искане за упражняване на законовите правомощия на КЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писма изх. №№ П-1638/14.03.2017 г., П-4951/07.07.2017 г. на КЗЛД, на г-н А.С. е предоставен срок за изразяване на писмено становище и представяне на относими доказателства.

Писмата не са получени, върнати са обратно в Комисията с отметка „непотърсено“.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-92/22.02.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно ПДКЗЛДНА и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, на 07.09.2017 г. Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-92/22.02.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподатели – С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З.; ответна страна – А.С. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество – 11.10.2017 г. от 13.00 часа.

На проведено редовно заседание на 11.10.2017 г., обективнирано в протокол 57/2017 г., жалбата е отложена за разглеждане по същество за 18.11.2017 г. от 13.00 часа, като „В.С.“ ЕООД е конституирано като ответна страна.

Страните са редовно уведомени.

Жалбоподателите С.Д. и М.З. се явяват лично.

Жалбоподателите И.К., Г.С. – редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Ответната страна – А.С. се явява лично и се представлява от адв. К.К.

„В.С.“ ЕООД се представлява от Н.К. с пълномощно, представено в заседанието.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 52/07.09.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-276/18.09.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН-02-378/05.10.2017 г.

В резултат от проверката се установи, че на посочения в жалбата адрес се намира 4 (четири) етажна жилищна сграда, състояща се от един вход. За целите на охранителна дейност и след посегателства над г-н А.С. и негово имущество, в ап. 20 е изградена система за видеонаблюдение от „Камсек“ ООД, които и поддържат системата. Системата за видеонаблюдение се състои от 3 (три) броя видеокамери и записващо устройство (DVR-видеорекордер), съхраняван в апартамента на А.С. На проверяващия екип е разяснено, че в жилищната кооперация има изградена система за видеонаблюдение, след взето решение на общо събрание на живущите, но към момента на проверката, по данни на А.С., тази система не функционира. Описаните камери, инсталирани от А.С., не са част от другите, поставени със съгласието на всички живущи на адреса.

Първата камера е разположена на стената до входната врата и обхваща пространството под касата на входната врата на ап. 20 и е защитена посредством решетка.

Втората камера е инсталирана във вътрешната част на апартамента и заснема коридора.

Третата камера е инсталирана под перваза на прозорците на ап. 20 и също е защитена с метална предпазна решетка. Тя обхваща входа на жилищната кооперация, част от път, който води до подземни гаражи, част от оградата на имота и части на съседен имот. Първата камера осъществява запис при отчитане на движение, а третата постоянно.

Посредством DVR-видеорекордер, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за период от около 4-5 дни. След запълване на паметта (1 терабайт) на DVR-видеорекордера, старите записи автоматично се изтриват по реда на тяхното постъпване. Чрез инсталиран софтуер на личния лаптоп на А.С. се визуализират входящия видеообраз и записите от видеокамерите. Достъп до системата за видеонаблюдение и направените записи има единствено А.С. чрез въвеждане на потребителско име и парола в използвания софтуер. Не се осъществява отдалечен достъп до видеокадрите и записите. Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица.

Към момента на проверката няма поставени информационни табели, предупреждаващи за осъществяваното видеонаблюдение.

За документиране на резултатите от проверката и в присъствието на А.С. са снети 4 (четири) броя графични изображения от системата за видеонаблюдение, описани в констативния протокол и приложени в настоящия констативен акт. А.С. предоставя на проверяващия екип и Гаранционна карта № **** за системата за видеонаблюдение, в която са описани техническите характеристики на устройствата.

Проверяващият екип констатира наличието на действаща система за видеонаблюдение на посочения в жалбата адрес.

След запознаване с административната преписка от г-н А.С., обективизирано в протокол от 19.09.2017 г., в Комисията са депозиран доказателства – два броя жалби, подадени до Районен съд – гр. София. Предоставени са три броя Постановления на Районна прокуратура – гр. София от 25.06.2015 г., 30.03.2016 г. и 27.04.2017 г. за отказ да бъде образувано наказателно производство за престъпления от общ характер. От съдържанието на документите е видно, че сигналите са по повод влошени междусъседски отношения.

Предоставени са съдебномедицински удостоверения за нанесени телесни повреди, както и снимков материал.

Във връзка с анализиране на събраните в производството доказателства се разглежда договор за охрана на имущество с електронни системи за сигурност и мобилни патрули № *****/29.09.2017 г. и анекс към договора, сключен между А.С. и „В.С.“ ЕООД, депозирани в Комисията от ответната страна – А.С. на 29.09.2017 г. и на 06.10.2017 г.

След сключване на предоставения договор между А.С. и „В.С.“ ЕООД на видно място, на входа и във вътрешността на жилищната сграда има поставени информационни табели, предупреждаващи за осъществяваното видеонаблюдение.

С писмо изх. № ППН-01/Ж-92/2017#22/06.10.2017 г. на Комисията на „В.С.“ ЕООД е предоставен тридневен срок за изразяване на писмено становище и представяне на относими доказателства.

„В.С.“ ЕООД са ангажирали становище, в което информират, че между дружеството и А.С. е сключен договор за охрана на имущество № *****, считано от 29.09.2017 г. Като допълнителна услуга е договорена верификация на обекта. Обяснено е, че „верификацията е услуга, при която единствено при регистриран алармен сигнал от обекта в дежурния мониторинг център верифицират информацията, получена от присъединените камери в реално време“. Компонентите, необходими за извършването на услугата, не са инсталирани и не се поддържат от „В.С.“ ЕООД. Системата за видеонаблюдение е собственост на ответната страна. Технически екип на дружеството е извършил настройка за централизиране на сигналите към мониторинг центъра на „В.С.“ ЕООД.

С допълнение към становището, заведено с рег. № Ж-92#30/31.10.2017 г., „В.С.“ ЕООД информират, че видеоверификацията е услуга, при която при регистриран алармен сигнал на обекта, в дежурния мониторинг център се извършва визуална проверка на истинността на аларменото задействие, посредством видео – включване на камерата, като не се правят записи.

Дружеството информира, че „не извършва и не е извършвало каквото и да е виеозансемане или обработка на лични данни на живущи в сградата.“ Твърди се, че „дружеството не е на ясно и не му е известно и кой и какъв достъп има до системата за видеонаблюдение, монтирана на обекта на г-н А.С....“

Комисията установи, че „В.С.“ ЕООД нямат достъп до записите. Дружеството е инсталирало сигнално – охранителна техника в случай, че има сигнал за аларма, да извършва видеоверификация, за която цел се използват камерите на г-н А.С. Услугата не включва запис.

Г-жа С.Д. е депозирала доказателства, съдържащи жалби до началника на 06- РПУ, гр. София, съдебномедицински удостоверения, снимков материал, от съдържанието на документите е видно, че сигналите са по повод влошени междусъседски отношения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Предвид установената фактическа обстановка е налице видеонаблюдение, от една страна, във вътрешността на жилищната сграда, съобразно описанието на монтираните камери в констативен акт № ППН-02-378/05.10.2017 г., а именно: първата камера е разположена на стената до входната врата и обхваща пространството под касата на входната врата на ап. 20 и е защитена посредством

решетка. Третата камера е инсталирана под перваза на прозорците на ап. 20 и също е защитена с метална предпазна решетка. Тя обхваща входа на жилищната кооперация, част от път, който води до подземни гаражи, част от оградата на имота и части на съседен имот.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от условията, посочени в т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда и предвид режима на етажна собственост в кооперацията се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

Във връзка с установяване спазването на посоченото законово изискване, като едно от основанията за допустимост на обработването на личните данни, се извежда изводът за липса на законосъобразност на извършваното видеонаблюдение.

Мотивите за изложеното касаят липсата на каквито и да било доказателства, от които да се установи към момента на монтиране на видеокамерите, че е проведено общо събрание по съответния ред с цел приемане на решение от живущите за извършване на видеонаблюдение от процесните камери.

С оглед монтирането на видеокамерата вътре в апартамента от страна на А.С., като физическо лице, се разглежда съдържанието на разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД този закон не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

По отношение видеонаблюдението с обseg на заснемане на обществени места, като пространството пред входа на кооперацията, включително тротоарите и улиците около нея, следва разглеждането на приложението на принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно: личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели, да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид необходимостта от намиране на баланс между интересите на администратора на лични данни и тези на жалбоподателите в изпълнение на принципа, регламентиран в чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, се обосновава преценката за основателност на жалба № Ж-92/22.02.2017 г. в частта, в която се доказва извършвано видеонаблюдение на обществени места.

Установеното заснемане на публични площи надхвърля целите, за които е монтирано видеонаблюдението, а именно: защитата на имуществената неприкосновеност на ответната страна.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-92/22.02.2017 г., подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. срещу А.С. по отношение на камерата, която е позиционирана вътре в ап. 20 на основание разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД.

2. Уважава като основателна жалба с рег. № Ж-92/22.02.2017 г., подадена от С.Д., И.К., Г.С., И.С., М.З. срещу А.С. в частта ѝ свързана с извършваното видеонаблюдение от двете камерите, съответно разположени на стената до входната врата и обхваща пространството под касата на входната врата на ап. 20 и под перваза на прозорците на ап. 20, в чийто обхват на заснемане попадат обществени места, съобразно установената по-горе фактическа обстановка, поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

3. Във връзка с т. 2 издава задължително предписание на А.С. в 10 (десет) дневен срок от влизане в сила на решението да демонтира двете камери, в чийто обсег на заснемане попадат общите части в сградата и обществените територии извън нея, за изпълнението на което да уведоми комисията с представянето на съответни доказателства.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-109/2017 г.

София, 22.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 20.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-109/16.10.2017 г., подадена от Х.М.П.

Жалбоподателката моли за съдействие във връзка с откраднатата ѝ дебитна карта в курортен комплекс „Слънчев бряг“. Информира, че на 04.10.2017 г. е направено теглене с откраднатата карта от непозната за нея банка и място – в гр. Каблешково. На 05.10.2017 г. установила кражбата и веднага блокирала картата.

Г-жа Х.М.П. твърди, че е използвала картата само веднъж за изтегляне на пари от банкомат, където според нея е станала кражбата на ПИН кода, в следствие на поставено записващо устройство. Жалбоподателката заявява, че ПИН кодът ѝ не е бил записан никъде.

Към жалбата са приложени: отговор от „У.Б.” с изх. № 0201-08-009943/13.10.2017 г., жалба до „У.Б.” с рег. № 0201-05-001128/16.10.2017 г. и удостоверение за подадена жалба до РУ гр. Несебър към ОДМВР – Бургас.

Жалбата на Х.М.П. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. „Лични данни” по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В случая е наведено твърдение за кражба на дебитна карта и ПИН код. ПИН кодът и съдържащите се върху пластиката на дебитната карта данни не отговарят на посоченото определение за лични данни, тъй като чрез тях лицето не може да бъде пряко или непряко идентифицирано. Самата кражба е престъпление по Наказателния кодекс. Разследването на престъпни посегателства не е от компетентността на Комисията за защита на личните данни. От изложеното следва, че подадената жалба е извън предметния обхват на ЗЗЛД и компетентността на Комисията.

Съгласно чл. 27, ал. 2, т. 6 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), административният орган преценява допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон. Такива са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството, развиващо се по реда на ЗЗЛД, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производство.

В случая, подадената от г-жа Х.М.П. жалба е насочена срещу неизвестно лице, тъй като ответната страна не е индивидуализирана от страна на жалбоподателката. С невъзможността да се индивидуализира и конституира администратор на лични данни – пасивно легитимирана страна в производството, се налага извода за недопустимост на жалбата предвид двустранния характера на производството и необходимостта от ответна страна в същото.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящото административно производство, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № ППН-01-109/16.10.2017 г., подадена от Х.М.П., без разглеждане като процесуално недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-193/2017 г.
София, 22.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове –Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 13.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-193/24.04.2017 г., подадена от Ж.П.Б. срещу „БТК” ЕАД („БТК”).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че е имала договор с „В.” (търговска марка на „БТК” ЕАД) за ползване на услугите им. Мислейки, че взаимоотношенията ѝ с оператора приключват около ноември месец 2016 г., посетила един от офисите на дружеството в град Пловдив. Там изразила своето желание за прекратяване на договора, но получила отговор, че договорът ѝ е до месец май 2018 г.

Г-жа Ж.П.Б. твърди, че без да е осъществила контакт с представители на „БТК” ЕАД, било то телефонни или лични, се оказало, че договорът ѝ е преподписан без нейно съгласие. Пита – кой, къде, кога я е подписал и от къде са взели личните ѝ данни.

Към жалбата няма приложения.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответното дружество е изискано да представи писмено становище и относими към случая доказателства.

От „БТК” ЕАД ангажират становище рег. № С-451/26.07.2017 г. за неоснователност на жалбата. Заявяват, че жалбоподателката е абонат на номер ***** от 09.11.2010 г. На 16.04.2014 г. със сделка от разстояние е сключен договор със смяна на тарифния план. На 28.04.2016 г., отново със сделка от разстояние, е сключен договор за срок от 24 месеца със смяна на тарифния план, за който е подадено заявление за прекратяване от г-жа Ж.П.Б. и същият е прекратен на 06.01.2017 г.

Пълномощникът информира, че последното споразумение, което жалбоподателката оспорва, е сключено на 04.05.2016 г., след като е приела оферта по телефона. От записа на разговора, който е проведен от нея и служител на дружеството, същата е приела с „категорично да” предложената сделка.

От дружеството заявяват, че личните данни на жалбоподателката не са предоставяни на трети лица, нито са обработени неправомерно по какъвто и да е начин.

Към становището са приложени: допълнително споразумение от 09.04.2014 г.; допълнително споразумение от 04.05.2016 г., аудио запис на проведения телефонен разговор за сключване на обективизираната в допълнителното споразумение сделка и заявление за прекратяване от 06.12.2016 г.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-193/24.04.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: наличие са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството, срещу което е насочена жалбата, е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 14414.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 07.09.2017 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Ж.П.Б. и ответна страна – „БТК” ЕАД. За изясняване на случая от фактическа и правна страна е допуснато извършването на почеркова експертиза на положения в договора подпис. С писмо изх. № ППН-01-Ж-193/2017 г.#5/14.09.2017 г. жалбоподателката е уведомена за решението на Комисията и е указан 7-дневен срок за предоставяне на сравнителен материал, с посочване на начините за това.

На 10.10.2017 г. е проведен телефонен разговор, обективиран в протокол рег. № Ж-193#6/10.10.2017 г., по времето на който жалбоподателката повторно е уведомена за допуснатата експертиза и редът за предоставяне на сравнителен материал.

На 26.10.2017 г. е проведен втори разговор с г-жа Ж.П.Б. Указан е последен 7-дневен срок за предоставяне на сравнителен материал, след изтичането на който производството ще продължи със събраните към момента доказателства.

В дадения срок жалбоподателката не изпълни дадените от административния орган указания, поради което на заседание на КЗЛД от 22.11.2017 г. разглеждането на жалбата по същество е насрочено за 13.12.2017 г., за което страните са редовно уведомени.

Жалбоподателката – не се явява, не се представлява.

Ответната страна – изпраща представител, който поддържа изразеното становище за неоснователност на жалбата.

При така установената фактическа обстановка Комисията разглежда жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В приложеното от „БТК” ЕАД допълнително споразумение от 04.05.2016 г. се съдържат следните данни за жалбоподателката – три имена, единен граждански номер и адрес, които безспорно имат качеството на лични данни за лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни, същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

От представения аудио запис на разговор между Ж.П.Б. и служител на „БТК” ЕАД се установи, че оспореният договор е сключен от разстояние по смисъла на чл. 45 от Закона за защита на потребителите (ЗЗПотр.). По време на разговора е предоставена изискуемата по чл. 47, ал. 1 ЗЗПотр. информация. Г-жа Ж.П.Б. надлежно е уведомена за правото на отказ от договора – условия, начин и срок. Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 7 ЗЗПотр.: „При сключване на договор от разстояние по телефона търговецът е длъжен да потвърди направеното предложение до потребителя на траен

носител. Потребителят е обвързан от предложението, едва след като го подпише или след като е изпратил писменото си съгласие за приемане на предложението.” Предложението в случая е обективизирано в договор, който е подписан от жалбоподателката. В производството не е представено доказателство за упражняване на законоустановеното право на отказ. От изложеното следва, че договорът е валидно сключен и потребителят е обвързан от приетото по телефона предложение. Предвид липсата на предоставен сравнителен материал за извършване на допуснатата експертиза, твърдението на жалбоподателката, че не е подписала договора, остава недоказано.

Въз основа на договора за услуги, „БТК” ЕАД обработва законосъобразно личните данни на жалбоподателката на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – при дадено изрично съгласие от г-жа Ж.П.Б. – на страница трета. Същевременно, личните данни се обработват и на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД – за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице е страна.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № Ж-193/24.04.2017 г., подадена от Ж.П.Б. срещу „БТК” ЕАД, без уважение като неоснователна.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-329/2017 г.

София, 22.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове –Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 13.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-329/27.07.2017 г., подадена от П.М.В. срещу „БТК” ЕАД („БТК”) и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбата е насочена срещу „С.Г.Г.” ООД, които заплашвали жалбоподателя, че ще бъдат съдени за неплатени стари сметки към „В.” (наименование на търговската марка на „БТК” ЕАД).

Жалбоподателят не отрича да има задължения, но намира сумата за значително завишена и очаква на електронния си адрес подробности по сметката.

Не е съгласен „С.Г.Г.” ООД да използва личните му данни за каквото и да е.

Към жалбата няма приложения.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-Ж-329#5/08.09.2017 г. „БТК” ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с доказателства.

От „БТК” ЕАД изразяват становище алтернативно за: нередовност, недопустимост или неоснователност на жалбата.

Представителят на дружеството твърди, че жалбата не отговаря на изискванията на чл. 30, ал. 1, т. 4 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, тъй като трябва да съдържа дата на твърдяното закононарушение, което не е спазено. Заявява, че самото образуване на административно производство, преди отстраняване на нередовностите, е съществено нарушение на административнопроцесуалните правила.

По отношение на фактите информира, че г-н П.М.В. е бил страна по договор за мобилни услуги № ***/25.01.2013 г., договор № ***/12.02.2014 г. и допълнително споразумение № ***/20.11.2014 г. По сключените договори за жалбоподателя са възникнали ликвидни и изискуеми задължения в общ размер на 170.52 лв.

Между „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД е сключен договор за цесия № 39405/22.04.2016 г., по силата на който вземанията на „БТК” ЕАД са прехвърлени на „С.Г.Г.” ООД и последното се явява кредитор по отношение на задълженията. На основание чл. 99, ал. 3, предл. 2 от ЗЗД личните данни на г-н П.М.В. са предоставени на цесионера, за което съгласието на длъжника не е необходимо. Юридическият факт, който прави допустимо обработването на личните данни, е прехвърлянето на вземането, а не уведомяването. Това е така, тъй като цесионерът получава личните данни на длъжника съгласно договора за цесия. От този момент за него е налице законен интерес, който допуска обработването на данните във връзка със събиране на задължението – чл. 4, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД.

Към становището са приложени: договор за мобилни услуги № ***/25.01.2013 г., договор № ***/12.02.2014 г., допълнително споразумение № ***/20.11.2014 г., договор за цесия № 39405/22.04.2016 г. с извлечение от приложение № 1 към него.

С писмо изх. № ППН-01-Ж-329#6/08.09.2017 г. „С.Г.Г.” ООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От „С.Г.Г.” ООД изразяват становище за неоснователност на жалбата. Информират, че в предмета на дейност на дружеството се включва организирането с всички законосъобразни средства събирането на задължения на длъжници, цедирирани им по договори за цесия. По силата на такива договори „С.Г.Г.” ООД встъпва в правата на предишния кредитор по отношение на личните данни на длъжниците.

По силата на договор за цесия от 22.04.2016 г., сключен между „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, вземане на мобилния оператор за потребени и незаплатени мобилни услуги, генерирано от абоната П.М.В., е изкупено от „С.Г.Г.” ООД. Дружеството е упълномощено от „БТК” ЕАД да уведоми длъжниците, чиито вземания са предмет на договора.

Пълномощникът счита, че по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 3 ЗЗЛД се допуска обработването на личните данни, в случай че то е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна. Като абонат на клетъчна телекомуникационна мрежа, г-н П.М.В. е предоставил доброволно личните си данни на мобилния оператор. При наличие на Общи условия на мобилния оператор за взаимоотношения с потребителите на мобилни услуги, потребителят се счита уведомен за същите, които са общодостъпни от датата на публикуването им и

жалбоподателят се счита обвързан с тях. Видно от т. 11.3 от Общите условия абонатът се е съгласил личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица, когато това е необходимо за реализиране неговите права и интереси или за реализиране правата и интересите на „БТК“ ЕАД, включително с цел събиране на вземания. Именно в тази връзка мобилният оператор допустимо и законосъобразно е предоставил личните данни. От своя страна, „С.Г.Г.“ ООД валидно и законосъобразно оперира с личните данни на жалбоподателя на основание договора за цесия.

Налице са две от хипотезите, предвидени в чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД за допустимост на обработването: по т. 2 – г-н П.М.В. е предоставил доброволно личните си данни като клиент на мобилния оператор и е дал съгласието си същите да бъдат предоставяни на трети лица във връзка с реализиране на правата и интересите му или тези на мобилния оператор, включително за събиране на просрочени задължения. Втората хипотеза е по т. 7 – обработването е допустимо за реализиране на законни интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните. „С.Г.Г.“ ООД има валидно основание за обработване на личните данни на жалбоподателя – посоченият договор за цесия.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-329/27.07.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата, срещу които е насочена жалбата, са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 14414 („БТК“ ЕАД) и № 52178 („С.Г.Г.“ ООД).

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Относно наведените в становището на „БТК“ ЕАД твърдения за нередовност и недопустимост на жалбата следва да се има предвид, че чл. 30, ал. 1, т. 4 ПДКЗЛДНА се отнася за датиране на самата жалба, а не за дата на твърдяното нарушение. В случая датирането се счита постъпването на жалбата на електронния адрес на КЗЛД – на 27.07.2017 г. От събраните доказателства се установи, че жалбоподателят е уведомен за извършената цесия на 10.11.2016 г. – в този смисъл жалбата е подадена преди изтичане на една година от узнаване на нарушението или пет години от извършването му и не е налице основание за недопустимост.

На проведено на 08.11.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – П.М.В. и ответна страна – „БТК“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, в качеството на администратори на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 13.12.2017 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката – не се явява, не се представлява.

Ответната страна – „С.Г.Г.“ не изпраща представител. От „БТК“ ЕАД изпращат представител, който поддържа становището на дружеството за неоснователност на жалбата.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като приема жалбата за неоснователна въз основа на следните изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при

обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. От събраните по преписката доказателства се установи, че между жалбоподателя и „БТК” ЕАД са сключени два договора за услуги и допълнително споразумение към единия. Съдържащите се в посочените договори данни на жалбоподателя – три имена, единен граждански номер, номер на лична карта, адрес и телефонен номер безспорно имат качеството на лични данни за лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни, същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

„БТК” ЕАД е обработило личните данни на жалбоподателя на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – въз основа на дадено изрично съгласие от г-н П.М.В., обективирано в двата договора и допълнителното споразумение. Същевременно, личните данни са обработвани и на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД – за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице е страна.

Видно от събраните доказателства, на основание договор за прехвърляне на вземания (цесия) № 39405/22.04.2016 г., „БТК” ЕАД е цедирало вземанията си към г-н П.М.В. на „С.Г.Г.” ООД. Задълженията по договорите са безспорни, тъй като жалбоподателят потвърждава наличието им.

Прехвърлянето на вземания се извършва по специалните правила на чл. 99 и сл. от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). В чл. 99, ал. 3 от ЗЗД е предвидено, че предишният кредитор е длъжен да предаде на новия намиращите се у него документи, които установяват вземането. При предаването на тези документи по необходимост се предоставят и личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в тях. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставянето” на личните данни е действие по обработването им. Съгласно разпоредбите на ЗЗД, при сключване на договор за цесия няма законово изискване за съгласие от длъжника. Разпоредбите на ЗЗД са специални по отношения на ЗЗЛД, от което следва извода, че не е необходимо съгласие на длъжника по ЗЗЛД за предоставянето на личните му данни на цесионера.

След извършване на прехвърлянето цесионерът – „С.Г.Г.” ООД е встъпил в правата на кредитор по отношение на задълженията на г-н П.М.В. Няма промяна в самата цел на обработването – събиране на неизплатено задължение по договорите за услуги. От момента на прехвърлянето дружеството-цесионер обработва законосъобразно личните данни на жалбоподателя на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД – за реализиране на посочените законни интереси на администратора, при които интересите на физическото лице нямат преимущество пред тези на администратора.

Следва да се отбележи, че в договорите и допълнителното споразумение за предоставяне на мобилни услуги г-н П.М.В. е дал изрично съгласие мобилният оператор да може да предоставя личните му данни на трети лица с цел събиране на вземания. Това също е условие за допустимост на обработването по чл. 4, ал. 1, т. 2 ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-329/27.07.2017 г., подадена от П.М.В. срещу „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-651/2016 г.

София, 22.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”) в състав: членове – Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 13.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж-651/21.10.2016 г., подадена от Т.Я.М.

Жалбоподателката информира, че в деня на подаване на жалбата получила електронно писмо, с което я приканват да актуализира акаунт, защото е извършена продажба от друг браузър с карта „PayPal”.

Г-жа Т.Я.М. заявява, че не притежава „PayPal” и не купува с такава. Твърди, че някой е използвал личните ѝ данни и служебна електронна поща, за да регистрира и купува.

Моли Комисията да направи необходимото, за да се предотврати злоупотребата.

Към жалбата са последователно приложени (с писма вх. № П-8322/09.11.2016 г., П-8465/14.11.2016 г., П-8840/25.11.2016 г. и П-8907/29.11.2016 г.) получените по електронната поща писма.

След потвърждаване на жалбата по надлежния ред – същата е съобразена в цялост с изискванията за редовност съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис.

Разгледана по допустимост е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК). Такива изисквания са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и

действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството, развиващо се по реда на ЗЗЛД, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производството.

В конкретния случай, подадената от г-жа Т.Я.М. жалба е насочена срещу неизвестно лице.

С оглед гореизложеното и невъзможността да се индивидуализира и конституира администратор на лични данни – пасивно легитимирана страна в производството, се налага извода за недопустимост на жалбата предвид двустранния характера на производството и необходимостта от ответна страна в същото.

Освен посоченото основание за недопустимост, от жалбата не става ясно дали лични данни са обработени и в какъв обем. Напротив, в приложените към жалбата писма се изисква от жалбоподателката сама да разкрие данни за себе си, а именно: адрес, електронна поща, телефонен номер, номер на кредитна карта и др. За това свидетелстват и получените писма, приложени към жалбата, в които на нито едно място няма конкретно обръщение, а само общото „уважаеми клиент”. Това навежда на извода, че лични данни на г-жа Т.Я.М. не се обработват, а изпратените до нея писма целят тя сама да ги предостави.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № Ж-651/21.10.2016 г., подадена от Т.Я.М., без разглеждане като процесуално недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П-5308/2017 г.

София, 22.01.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 20.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда по редовност жалба с рег. № П-5308/26.07.2017 г., подадена от Р.К.К. срещу „Т.Б.” („Т.”) ЕАД.

Жалбата е подадена в Комисия за защита на потребителите, като по компетентност последователно е препратена в Комисия за регулиране на съобщенията и от там – в Комисия за защита на личните данни.

Жалбоподателят информира, че от доста години използва телефонен номер ***** на предплатена тарифа и сметка преди това. Наскоро разбрал, че от края на миналата година лицето, на което го е предоставил за ползване на предплатена сметка, без негово съгласие, е прехвърлил номера на негово име и на сметка.

Г-н Р.К.К. счита, че прехвърлянето е направено неправомерно от служител на „Т.“ ЕАД, за което не е дал съгласие.

Жалбоподателят иска връщане на неправомерно отнетия номер, обезщетение за причинените вреди и да бъдат наказани лицата, злоупотребили с личните му данни.

Към жалбата е приложена кореспонденция между жалбоподателя и „Т.“ ЕАД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), при сезирането ѝ, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по закона.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушаване на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от г-н Р.К.К., не е подписана съобразно изискването на чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА, във връзка с което на електронния адрес, посочен в жалбата, е изпратено писмо с изх. № ППН-01-П-5308/2017 г.#1 от 31.08.2017 г. Предоставена е възможност в тридневен срок от получаването му да отстрани нередовността в жалбата, като я подпише надлежно със собственоръчен или електронен подпис и я депозира в Комисията лично – на хартиен носител, по пощата с писмо, по факс или по електронен път (оформена като електронен документ по реда на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги – загл. изм. ДВ, бр. 85 от 2017 г.). Писмото е изпратено на 05.10.2017 г. Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 4 от ГПК същото се счита за връчено с постъпването му в посочената информационна система. В рамките на предоставения законоустановен срок, а и към настоящия момент, жалбоподателят не е изпълнил дадените от органа указания, поради което жалбата се явява нередовна.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящото административно производство, на основание чл. 30, ал. 1 от АПК във връзка чл. 30 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № П-5308/26.07.2017 г., подадена от Р.К.К. срещу „Т.Б.“ ЕАД, като нередовна и прекратява образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-152/2017 г.
София, 05.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 10.01.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № Ж-152/21.03.2017 г., подадена от А.Т.Б. срещу „Т.Б.” („Т.”) ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че преди близо 10 години е била абонат на Г. (сега „Т.” ЕАД), но е прекратила договора си, след като е заплатила всичко дължимо към него момент, по информация от служители на дружеството. В края на месец февруари 2017 г. получила обаждане във връзка с неизплатено задължение от 2009 г. от човек, който се оказал служител на „С.Г.Г.” ООД. В рамките на този разговор г-жа А.Т.Б. не получила отговор за произхода на задължението.

След разговора жалбоподателката посетила офис на „Т.” ЕАД, за да получи повече информация. Служителите не могли да предоставят такава за дължимата сума, дата на възникване, фактура, по която е дължима, нито да представят копие на договора, който отдавна е прекратен.

Г-жа А.Т.Б. счела за по-малко затруднение да заплати сумата и да поиска писмено удостоверение, че не дължи суми към „Т.” ЕАД, а също да бъдат заличени личните ѝ данни от информационните системи. За тези искания депозирала молба до „Т.” ЕАД, по която е постъпил отговор.

Жалбоподателката сезира Комисията с оглед следните нарушения: на първо място, нито една от двете ѝ молби – за удостоверяване на липса на задължение и заличаване на личните ѝ данни, не е уважена или липсва отговор. На второ място, че не е била уведомена по надлежния ред за извършената цесия, което означава, че за нея не е влязла в сила. На трето място, г-жа А.Т.Б. твърди, че не е информирана и не е давала съгласие за прехвърлянето на личните ѝ данни, за което моли Комисията да провери законосъобразността му.

В жалбата са описани три приложения: копие на молба до „Т.” ЕАД и отговор на дружеството по молбата, копие на фискален бон от 27.02.2017 г. Същите не са приложени към жалбата.

С писмо изх. № П-3887/06.06.2017 г. на жалбоподателката е указан седемдневен срок за представяне на описаните в жалбата приложения. Писмото е върнато в цялост с отметка „непотърсено”. С писмо изх. № П-5077/12.07.2017 г. повторно е изискано представяне на приложенията. Писмото е получено, но същите не са приложени.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № П-3882/06.06.2017 г. „Т.” ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

От „Т.” ЕАД ангажират становище рег. № С-354/19.06.2017 г. за неоснователност на жалбата. Пълномощникът информира, че жалбоподателката е била абонат на дружеството, като след прекратяване на договорните отношения е имала непогасени задължения за използвани мобилни услуги. С договор за цесия от 17.09.2009 г. мобилният оператор е цедирал вземането си на „С.Г.Г.” ООД, с изрично упълномощаване на цесионера да уведоми длъжника за настъпилото прехвърляне. С последващ договор за събиране на погасителни вноски по цедирани вземания от 01.08.2010 г., „С.Г.Г.” ООД е възложило на „Т.” ЕАД да събира от свое име, но за сметка на възложителя, погасителни вноски по цедираните с посочения договор за цесия вземания.

Във връзка с горното, г-жа А.Т.Б. надлежно е заплатила дължимата от нея сума, която е била преведена на цесионера.

Пълномощникът отбелязва, че жалбоподателката не е абонат на „Т.“ ЕАД и няма неизплатени задължения към дружеството. Към това твърдение прилага удостоверение в уверение на това, че личните данни на г-жа А.Т.Б., съхранявани на хартиен и електронен носител, са заличени.

Към становището са приложени: договор за цесия между „Т.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД от 17.09.2009 г.; договор за събиране на погасителни вноски по цедирани вземания между „Т.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД от 01.08.2010 г.; удостоверение, че личните данни на жалбоподателка са заличени.

С писмо изх. № П-3883/06.06.2017 г. „С.Г.Г.“ ООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства.

Становище с рег. № Ж-152#10/04.10.2017 за неоснователност на жалбата е изразено от процесуален представител на дружеството. Информира, че по силата на сключен договор за цесия между представляваното от нея дружество и „Т.“ ЕАД, последното прехвърля на „С.Г.Г.“ вземания по договори за мобилни услуги срещу трети лица – длъжници. Неизплатеното задължение, което жалбоподателката е имала към мобилния оператор, е прехвърлено с посочения договор за цесия, при което „С.Г.Г.“ ООД е встъпило в правото си на кредитор. Съгласно нотариално заверено пълномощно, цедентът е упълномощил цесионера да уведоми длъжниците за прехвърлянето на вземанията. На посочения в договора за мобилни услуги адрес е изпратено уведомление за цесия.

На следващо място се твърди, че жалбата на г-жа А.Т.Б. съдържа достатъчно признания за получена по телефона информация от администратора на лични данни за извършваното обработване на лични данни.

Предвид изложеното, пълномощникът счита, че не се установява нарушение на правата на жалбоподателката, тъй като предоставянето на лични данни и обработването им от „С.Г.Г.“ ООД е законосъобразно в хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 7 от ЗЗЛД.

От „С.Г.Г.“ ООД молят Комисията да приеме, че в случая не се касае за липса на съдействие, а за невъзможност за своевременно изпълнение, тъй като задължението е погасено, случаят е затворен, данните не се обработват, като същите се съхраняват в архив само с цел доказване на правен интерес от обработването им при евентуално оспорване, както е в случая.

Към становището са приложени: договори за мобилни услуги и договор за прехвърляния на вземания (цесия) от 17.01.2009 г.

С писмо изх. № ППН-01-Ж-152/2017 г.#11/19.10.2017 г. от „С.Г.Г.“ ООД е изискано да представи извлечение от Приложение № 1 на договора за цесия, отнасящо се до прехвърлянето на вземанията към жалбоподателката. С писмо рег. № Ж-152#12/08.11.2017 г. е приложено потвърждение за извършено прехвърляне по договор за прехвърляне на вземания от 17.09.2009 г., издадено „Т.“ ЕАД, в което е посочена жалбоподателката чрез мастър код на клиента.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-152/21.03.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е частично допустима – две от исканията са подадени извън срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД, а друго искане е в посочения срок. Същата е подадена от физическо лице с правен интерес и има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 28772

(„Т.“ ЕАД) и № 52178 („С.Г.Г.“ ООД).

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 13.12.2017 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – А.Т.Б. и ответна страна – „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 10.01.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна, от „Т.“ ЕАД е изискано да представи молба с вх. № 587-3967426872/27.02.2017 г. и отговор с № GB-1TSZR82/02.03.2017 г. Същите са предоставени.

Преди заседанието постъпи допълнително становище от „С.Г.Г.“ ООД. Информират, че г-жа А.Т.Б. е заплатила задължението в размер на 5.64 лв. и случаят е бил затворен, поради погасяване, а наличните данни са унищожени. Към настоящия момент при дружеството не се намира информация, която да е свързана с жалбоподателката.

Към становището са приложени: уведомление за цесия и удостоверение за доставянето му.

На проведеното заседание за разглеждане на жалбата по същество жалбоподателката не се явява, не се представлява.

Ответната страна – за „С.Г.Г.“ ООД не се явява представител. От „Т.“ ЕАД изпращат представител, който поддържа становището за неоснователност на жалбата.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като прие жалбата за частично допустима и частично основателна, въз основа на следните правни изводи:

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В жалбата са изложени две твърдения за нарушаване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Първото се отнася за извършената цесия. Жалбоподателката твърди, че не е давала съгласие за прехвърляне на личните ѝ данни, нито на самото вземане. Следва да се отбележи, че въпросите, свързани с влизане в сила на цесията и даване на съгласие за прехвърляне на самото вземане, са от гражданскоправно естество и не са от компетентността на Комисията. Относно предоставянето на лични данни в хода на прехвърляне на вземането, от събраните доказателства се установи, че цедирането на вземането е извършено на 17.09.2009 г. От новопостъпилите доказателства е видно, че уведомяването по чл. 20, ал. 1 от ЗЗЛД е извършено на 07.09.2010 г. и на 25.01.2011 г. Обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез предоставянето им от „Т.“ ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД, както и уведомяването за тази форма на обработване, е извършено повече от пет години преди депозиране на жалбата в Комисията, поради което жалбата се явява недопустима в тази част – на основание чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД.

Второто твърдение за нарушаване разпоредбите на ЗЗЛД се отнася до липсата на произнасяне по подадено заявление до „Т.“ ЕАД, за заличаване личните данни на жалбоподателката от системите на дружеството.

Съгласно разпоредбата на чл. 28а, т. 1 ЗЗЛД физическото лице има право да поиска от администратора да заличи негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на ЗЗЛД. Такова искане е направено от г-жа А.Т.Б. в подадената молба с № 587-3967426872/27.02.2017 г. Същото е подадено по предвидения в чл. 29 ЗЗЛД ред и съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 ЗЗЛД.

Чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД вменява на администратора на лични данни задължението да вземе решение и да извърши необходимото действие или мотивирано да откаже извършването му в 14-дневен срок от получаването му. За заличаването или мотивирания отказ за извършването му администраторът следва да уведоми заявителя в посочения срок (чл. 33 ЗЗЛД). Видно от представения отговор на молбата, в същата няма произнасяне относно искането за заличаване на личните данни. В производството пред Комисията от „Т.“ ЕАД е представено удостоверение от 15.06.2017 г., което свидетелства за заличаване на личните данни на г-жа А.Т.Б., съхранявани на хартиен и електронен носител. Същото не е доведено до знанието на жалбоподателката.

С произнасянето си по искането за заличаване на лични данни в предвидения 14-дневен срок, „Т.Б.“ ЕАД е нарушило разпоредбата на чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД.

По отношение на установеното нарушение, Комисията в рамките на оперативната си самостоятелност има правомощието да: определи срок за отстраняване на нарушението, да даде задължително предписание или да наложи административно наказание.

Нарушението е довършено с изтичане на законоустановения срок за произнасяне, в следствие на което определянето на срок за отстраняването му е неприложимо.

Предвид факта, че в подаденото заявление има и други искания, освен това за заличаване на личните данни, както и липсата на изрично позоваване на разпоредби от Закона за защита на личните данни, по-ефективна мярка за защита на обществения интерес би била даването на задължително предписание на администратора да се произнесе в срока по чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД и да уведоми надлежно заявителя съгласно разпоредбата на чл. 33 ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. На основание чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД обявява жалба с рег. № Ж-152/21.03.2017 г., подадена от А.Т.Б. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, за недопустима по отношение на „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД в частта относно предоставяне на личните данни от „Т.Б.“ ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД и уведомяване на жалбоподателката за това, поради изтичане на преклузивния петгодишен срок от извършване на прехвърлянето;

2. Обявява жалба с рег. Ж-152/21.03.2017 г., подадена от А.Т.Б. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД, за основателна по отношение на „Т.Б.“ ЕАД за нарушаване на чл. 32, ал. 4 ЗЗЛД – произнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни по чл. 28а, т. 1 ЗЗЛД;

3. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД дава на администратора „Т.Б.“ ЕАД с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: *****, задължително предписание – в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение да се произнесе по заявлението за заличаване на лични данни на А.Т.Б. с № 587-3967426872/27.02.2017 г. и да уведоми писмено заявителя съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 и 2 ЗЗЛД. За изпълнението на задължителното предписание да се уведоми и Комисията за защита на личните данни.**

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-167/2017 г.
София, 12.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 20.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по същество жалба № Ж-167/30.03.2017 г., подадена от П.Г.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от П.Г.М. жалба с изложение твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от политическа партия „България без цензура“ и използването им без негово знание и съгласие за регистрирането му като член на секционна изборителна комисия № 244606062 в проведените на 26.03.2017 г. избори. Жалбата е подадена на 22.03.2017 г. на откритата телефонна линия в Министерство на вътрешните работи и е заведена с вх. № СЦ-Т-8/22.03.2017 г., откъдето след извършена проверка е препратена за разглеждане по компетентност в Централната изборителна комисия, а от там в КЗЛД.

Жалбоподателят информира, че по телефона бил уведомен от П.К. – председател на 62 СИК в гр. София, община Подуяне, че е включен в списък с наблюдатели на партия „България без цензура“ в посочената секция. Г-н П.Г.М. твърди, че в последствие установил, че личните му данни са обработени не за включването му като наблюдател на партията в конкретните избори, а за регистрирането му като член на секционната изборителна комисия. Категоричен е, че не е давал съгласието си обработване на личните му данни за тази цел и във връзка с конкретните избори.

Към жалбата са приложени относими доказателства, в това число писмени обяснения както на жалбоподателя, така и на П.К.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, е направена служебна справка на сайта на Централната изборителна комисия и публикувани на сайта относими по случая Решения № 4264-НС/08.02.2016 г. на ЦИК относно регистрацията на партия „България без цензура“ за участие в изборите за народни представители на 26.03.2016 г., Решение № 4182-НС/01.02.2017 г. на ЦИК относно назначаване на съставите на СИК за изборите за народни представители насрочени за 26.03.2017 г. Направени са и служебни справки на сайта на Двадесет и четвърти изборен район – София, както и разпечатки на публикувани на сайта относими решения, а именно Решение № 60-НС София 24 ИР/28.02.2017 г. за назначаване на секционни изборителни комисии в район „Подуяне“ и утвърждаване на списък с резервни членове, Решение № 111-НС, София, 24 ИР/22.03.2017 г. относно промени в съставите на секционна изборителни комисии в район „Подуяне“.

С оглед необходимостта от изясняване на случая от правна и фактическа страна от Областния управител на област София са изискани и в отговор са представени относими по случая доказателства, а именно писмо до кмета на район „Подуяне“ за назначаване на съставите на СИК от квотата на коалиция от партии „България без цензура“, с приложен списък на коалицията със съставите на СИК в район „Подуяне“ за изборите за народни представители за Народно събрание, насрочени за 26.03.2017 г.; Решение № 111-НС/22.03.2017 г. на 24 ИРК относно промени в съставите на секционна изборителни комисии в район „Подуяне“; Анулиран списък на СИК № 244606062; Списък на СИК № 244606062; Анулирано удостоверение № 06-062-6/28.02.2017 г. за назначаване на П.Г.М. за член на СИК № 244606062; Писмо с вх. № 207/22.03.2017 г. на кмета на район „Подуяне“ с приложен списък на промените в състава на СИК за район „Подуяне“.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита

на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

От събраните по преписката доказателства следва извода, че жалбата е редовна -налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни - три имена и единен граждански номер на жалбоподателя за регистрирането му като член на секционна изборителна комисия № 244606062 във връзка с проведените на 26.03.2017 г. избори. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган - КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 08.11.2017 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – П.Г.М., ответни страни – ПП „Движение презареди България“, с предишно наименование „България без цензура“, ПП „Земеделски народен съюз“, ПП „Движение Гергьовден“, ПП „Български демократичен център“, правоприменик на ПП „Лидер“, ПП „Български демократичен съюз „Радикали“, „Съюз на свободните демократи“ и ПП „Партия на българските жени“ същите коалиционни партньори, видно от Решение за съставяне на коалиция „България без цензура“ и допълнително споразумение за създаване на коалицията за участие в изборите на 05.10.2014 г. Като заинтересована страна в производството е конституиран П.И.П. с постоянен адрес *****, предвид обстоятелството, че същия е упълномощен от представителите на коалицията да представлява коалицията при провеждане на консултациите при кмета на общината за назначаване на секционни изборителни комисии при провеждане на изборите за Народно събрание, насрочени за 26.03.2017 г. на територията на Столична община, район „Подуяне“, като за целта представи писмено предложение за състава на секционните изборителни комисии, което съдържа имена на предложените лица, единен граждански номер, длъжност в комисията, образование и специалност. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество, за което страните са редовно уведомени и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса.

В отговор от политическа партия „Български демократичен център“ изразяват писмено становище за неоснователност на жалбата по отношение на партията предвид подписано между коалиционните партньори Споразумение за разпределяне на секционните изборителни комисии в Република България във връзка с провеждането на изборите за народни представители на 26.03.2017 г., заверено копие от което представят.

От страна на политическа партия „Земеделски народен съюз“, както и от страна на политическа партия „Движение Гергьовден“ са изразени становища за неоснователност на жалбата по отношение на партиите със същите аргументи посочени от ПП „Български демократичен център“, а именно сключеното между коалиционните партньори споразумение.

Политическа партия „Движение презареди България“, ПП „Български демократичен съюз „Радикали“, „Съюз на свободните демократи“, ПП „Партия на българските жени“ и П.И.П. не ангажират становища.

На проведено на 20.12.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-167/30.03.2017 г. е основателна.

В конкретния случай и видно от събраните доказателства се установи безспорно, че жалбоподателят е включен в списък от квотата на коалиция „България без цензура“ за назначаване като член на СИК № 62 в район „Подуяне“, за участие в изборите за народни представители проведени на 26.03.2017 г. В списъка са посочени негови три имена, единен граждански номер и телефон за връзка. Списъка е представен на консултациите при кмета на общината от П.И.П., пълномощник на представляващите КП „България без цензура“, видно от приложено пълномощно. Не е спорно, а и видно от Решение № 60-НС/28.02.2017 г. жалбоподателя е назначен за член на СИК № 244606062 и е издадено удостоверение за това му качество.

В последствие по инициатива на представителя на коалицията и подадено от него писмо РПД17-ПО55-9/2/22.03.2017 г. по описа на Столична община, район „Подуяне“, е внесено предложение за промяна в състава на назначените секционни изборителни комисии в това число и в състава на СИК 244606062. В отговор видно от съдържанието на Решение № 111-НС/22.03.2017 г. на 24 РИК и Приложение 1 към него жалбоподателят е освободен като член на секционната изборителна комисия. Решението, ведно с приложението към него, е публикувано на сайта на РИК 24 и е свободно достъпно.

Следва да се отбележи, че на 22.03.2017 г. – дата на която жалбоподателя е сезирал органите на МВР за извършена злоупотреба с личните му данни е подадено и заявлението от представителя на правоимащи субект за промяна в състава на СИК.

В Изборния кодекс са разписани правилата за назначаване на състава на СИК, а в Решение № 4182-НС София, 01.02.2017 г. на ЦИК вече конкретно са посочени правилата касаещи изборите за народни представители проведени за 26.03.2017 г., съгласно които съставите на СИК се назначават от РИК, като назначаването е предхождано от консултации при кмета на съответната община за сформирание на съставите на СИК. За конкретните избори в консултациите участват партиите и коалициите, които са участвали в изборите за народни представители на 05.10.2014 г. и са имали парламентарна група в Народното събрание към 24.01.2017 г., които представят писмено предложение за състава на СИК от квотата на съответния политически субект, което съдържа: три имена и ЕГН на предложените лица, образование и специалност, телефон за връзка с лицето и длъжността в комисията за която се предлага (т. 8 от Решението на ЦИК). Съгласно цитираното Решение на ЦИК право на участие в консултациите за сформирание на СИК има и коалиция „България без цензура“, като съгласно т. 13 от Решението има право на 6, 17 % участие в съставите на СИК в рамките на общината.

Известно е, че към дата на провеждане на консултациите при кмета на общината и предоставяне на данните на жалбоподателя коалицията като политически субект не съществува. Въпреки това съгласно Изборния кодекс има правата да има представители в секционните изборителни комисии за провеждане на изборите на 26.03.2017 г. В тази връзка и предвид обстоятелството, че на изборите на 26.03.2017 г. партиите в състава на коалицията участват самостоятелно или под друга форма на 15.02.2017 г. между коалиционните партньори е подписано Споразумение за разпределение на секционните изборителни комисии за упражняване на правата произтичащи по чл. 75, ал. 2 от ИК. Видно от съдържанието на споразумението като пълномощник за район „Подуяне“ в 24 МИР е определена политическа партия „България без цензура“ с настоящо наименование политическа партия „Движение презареди България“.

С оглед събраните по преписката доказателства, неоспорени от страните в производството, в това число неоспорени и от политическа партия „Движение презареди България“, се установи, че личните данни на жалбоподателя са обработени от администратора на лични данни политическа партия „Движение презареди България“ в хипотезата на включването им в списък с лица за назначаването им в секционни изборителни комисии от квотата на коалиция „България без цензура“ за участие в изборите на 26.03.2017 г. и предоставянето на тези данни на кмета на Столична община, район „Подуяне“. Не се установи обработване на личните данни на жалбоподателя от останалите конституирани в производството политически партии - ПП „Земеделски народен съюз“, ПП „Движение Гергьовден“, ПП „Български демократичен център“, правопреемник на ПП „Лидер“, ПП „Български

демократичен съюз „Радикали“, „Съюз на свободните демократи“ и ПП „Партия на българските жени“.

Твърденията на жалбоподателя, че личните му данни – три имена, единен граждански номер са неправомерно обработени от политическа партия „България без цензура“ с настоящо наименование „Движение презареди напред“ и без негово знание и съгласие са включени в списъка, предоставен на кмета на Столична община, район „Подуяне“, за назначаването му като член на СИК във връзка с изборите за народни представители проведени на 26.03.2017 г. не са оспорени от ответната страна политическа партия „Движение презареди България“. Въпреки предоставената правна възможност и дадените указания относно разпределянето на доказателствената тежест в процеса партията не е ангажирала доказателства за изразено от жалбоподателя конкретно и информирано съгласие по смисъла на § 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД за обработване на личните му данни за посочената цел. В тази връзка се налага извода, че твърденията на жалбоподателя, че личните му данни са обработени незаконосъобразно и без негово съгласие от политическата партия за посочената цел, са основателни. На този извод навеждат и предприетите в последствие от политическия субект действия за заличаването му като член на СИК.

Предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателя са обработени от политическа партия „Движение презареди България“ за регистрирането му като член на секционна избирателна комисия № 244606062 в проведените на 26.03.2017 г. избори от квотата на коалиция „България без цензура“, в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, без съгласие на лицето и без да са налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за допустимост на обработването, като са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

С оглед характера на констатираното нарушение Комисията счита, че налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка ангажира административно-наказателната отговорност на администратора на лични данни за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на политическия субект на установения правен ред.

Тъй като установеното конкретно нарушение е довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо, поради факта, че данните са предоставени и обработени за целите на регистрацията, даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай обаче това е невъзможно.

КЗЛД разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации в които, администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на лицето, допуснало нарушението и предвид обстоятелството, че нарушението е първо за администратора на лични данни, определя наказание в минимума предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № Ж-167/30.03.2017 г. за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на политическа партия „Движение презареди България“ с Булстат 176666205, с адрес на управление ***, представлявана от Николай Бареков, в качеството ѝ на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-286/2017 г.

София, 12.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 20.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба № Ж-286/30.06.2017 г., подадена от П.П.П.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от П.П.П., в която са изложени твърдения за нарушение на правата му по ЗЗЛД от страна на „БТК“ ЕАД, а именно неправомерно обработване на личните му данни и непроизнасяне в срок по подадено заявление за заличаване на лични данни.

Жалбоподателят информира, че на 02.06.2017 г. посетил офис на БТК ЕАД и си купил предплатена карта за предоставяне на услуги с номер ****, като за целта предоставил личните си данни на дружеството и подписал заявление № **** за регистриране на предплатената карта.

Допълва, че във връзка със заявлението за регистрация и съдържащите се в него клаузи, с които не е съгласен, подал на 05.06.2017 г. заявление по чл. 29 от ЗЗЛД до „М.“ ЕАД, а в отговор и с писмо № 17_13065/06.06.2017 г. бил уведомен от дружеството, че „отказа му е приет и регистриран“ и личните му данни не са предоставяни на трети лица.

Господин П.П.П. твърди, че служител на дружеството го информирал, че има задължения по отношение на „стари договори с клиентски номера № **** от 2009 г. и № **** от 2011 г.“ и допълва, че по този повод на 20.06.2017 г. подал заявление до мобилния оператор за заличаване на личните му данни – три имена, единен граждански номер и адрес и преустановяване на тяхната обработка и съхранение, с аргумент, че не е клиент или длъжник на дружеството, в което изразил несъгласие за предоставяне на личните му данни на трети лица и искане дружеството да уведоми третите лица, на които са разкрити личните му данни.

Допълва, че в заявлението се позовал и на изтекла погасителна давност относно претендиращи от дружеството вземания по отношение на клиентски номер № **** от 2009 г. и № ***** от 2011 г. Господин П.П.П. счита, че дружеството не се е произнесло в срока по ЗЗЛД по заявлението, тъй като в отговор № 17_14341/22.06.2017 г. е използван термин „вероятно“, който е само предположение“ по отношение на обработването на личните му данни. В тази връзка моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на БТК ЕАД за нарушение на правата му по ЗЗЛД и непроизнасяне в срок по подаденото заявление.

Отделно от това моли Комисията да санкционира дружеството и за нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка незаконосъобразно обработване на личните му данни в хипотезата на предоставянето им на трето лице, без да е уведомен за цесията, а също и за съхранението им от страна на мобилния оператор без правно основание, както и за обработването на данни за адреса му, които не са актуални. Във връзка с последното жалбоподателят твърди, че дружеството съхранява и използва данни за адреса му, които не са актуални, като отговорите на подадените от него заявления не са изпратени на посочения в заявленията негов постоянен адрес *****, а са изпратени на адрес *****, който е негов стар адрес и живуща на адреса „по случайност“ му ги дала.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от БТК ЕАД е изискано писмено становище.

В отговор от БТК ЕАД изразяват становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. Информират, че жалбоподателят е бил титуляр по договор за телефонен пост с номер **** и договори за мобилни услуги и има непогасени задължения към дружеството по клиентски номер № ***** в размер на 170,16 лв., отразени в месечни сметки за периода от 07.2009 г. до 09.2009 г. и задължения по клиентски номер ***** в размер на 85,23 лв., отразени в пет месечни сметки за периода от 11.2010 г. до 03.2011 г. Допълват, че вземанията са цедирани на „С.Г.Г.“ ООД, а отношенията между дружествата са уредени с договор за цесия № ****/17.05.2013 г. по отношение на клиентски № ***** и договор за цесия № *****/31.05.2014 г. по отношение на клиентски № ***** и на цедента по договора са предадени личните данни на жалбоподателя и всички документи удостоверяващи вземането.

От дружеството допълват, че по отношение на договорните отношения между БТК ЕАД и жалбоподателя произтичащи от предплатената услуга, лични данни на г-н П.П.П. не са предоставяни на трети лица.

От дружеството считат, че не са налице сочените от жалбоподателя нарушения на ЗЗЛД и молят Комисията да остави жалбата без уважение.

Предвид изложените от мобилния оператор твърдения, от „С.Г.Г.“ ООД е изискано писмено становище и относими по случая доказателства.

В хода на производството от страна на „С.Г.Г.“ ООД е изразено становище за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него относими доказателства, в това число заверено копие на допълнително споразумение подписано на 24.03.2009 г. между жалбоподателя и БТК ЕАД към договор за домашен пост, с предмет смяна на номер, Допълнително споразумение № **** подписано на 21.07.2009 г. между жалбоподателя и БТК АД, с предмет смяна на абонаментен план за номер ***** и двете допълнителни споразумения касаещи клиентски номер ****. Предоставени са и заверено копие на: Договор – Заявка Форма 1А, сключен на 18.11.2006 г. между жалбоподателя и „БТК Мобайл“ ЕООД, с предмет предоставяне на услуги на мобилен номер *****; Договор – Заявка 1 А, сключен на 01.12.2006 г. за предоставяне на услуги на номер *****; Договор – Заявка 1 А, сключен на 23.12.2006 г. за предоставяне на услуги на номер ***** и ***** и фактури за задължения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-286/30.06.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване, употреба и съхранение, на личните данни на жалбоподателя, включително и такива по отношение на адреса му които не са актуални, от БТК ЕАД, както и предоставянето им от дружеството на трето лице, без жалбоподателя да бъде уведомен. Предмет на жалбата е и непроизнасяне в срок по подадено от жалбоподателя до БТК ЕАД заявление за заличаване на личните му данни, същото с дата 20.06.2017 г. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства и приложени договори за цесия се налага извода, че администратори на лични данни са БТК ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД. От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 14414 и № 52178.

На проведено на 01.11.2017 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – П.П.П. и ответни страни – „БТК“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД. Насроченото за 13.12.2017 г. открито заседание за разглеждане на жалбата по същество е отложено по молба на жалбоподателя, като страните са редовно уведомени, че жалбата, ще бъде разгледана на 20.12.2017 г.

На проведено на 20.12.2017 г. открито заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, явява се лично и с процесуалния си представител Б.М. Поддържат жалбата и молят Комисията да я уважи и да санкционира БТК ЕАД за обработване на личните данни на жалбоподателя в нарушение на ЗЗЛД. Претендират санкция в максимален размер „за да се изпълни превъзпитателната функция на закона“ по отношение на дружеството.

БТК ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт Р., който оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

„С.Г.Г.“ ООД – редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-286/30.06.2017 г. е частично основателна.

От събраните по преписката доказателства се установи безспорно, че жалбоподателят е имал договорни отношения с БТК ЕАД във връзка с предоставяне на услуги на номера ****, *****, *****, *****, *****, по повод които е имал ликвидни и изискуеми парични задължения към дружеството, които жалбоподателят не оспорва, но претендира да са погасени по давност. Видно от съдържанието на договорите за услуги е, че съдържат лични данни на жалбоподателя – три имена, адрес - ***** и единен граждански номер, същите доброволно предоставени от г-н П.П.П. за целите на договорите. Не е спорно, че вземането на оператор към жалбоподателя е цедирано на „С.Г.Г.“ ООД и на последното са представени лични данни на задълженото лице г-н П.П.П., в обем от три имена, единен граждански номер и адрес, както и информация за размера и основанията за цедираното вземане и на цесионера са предоставени всички документи удостоверяващи вземането.

От събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че обработването на личните данни на жалбоподателя, в качеството му на длъжник на оператора, в хипотезата на предоставянето им от БТК ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД, е законосъобразно, при наличие на условие за допустимост на обработването визирано в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно изричното съгласие на физическото лице – г-н П.П.П., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица.

Въпреки че въпросите за погасителната давност не са от компетентността на КЗЛД следва да се отбележи, че наличието на ликвидно и изискуемо задължение на лицето е основание за обработване на личните му данни от страна на администратора на лични данни в хипотезата на съхранение, употреба и предоставяне на данни за събиране на задължението, още повече че в настоящия случай е налице и изрично съгласие на жалбоподателя за предоставяне на личните му данни на трети лица, обективизирано в сключените между него и дружеството договори за услуги.

В тази връзка претенциите на жалбоподателя за неправомерно предоставяне на личните му данни от БТК ЕАД на „С.Г.Г.“ ООД следва да бъдат отхвърлени, като неоснователни, предвид наличието на условие за допустимост на обработването.

Неоснователни са и твърденията на жалбоподателя за нарушение на чл. 32, ал. 4 и 5 от ЗЗЛД от страна на БТК ЕАД, а именно за непроизнасяне в срок по подадено заявление по чл. 28 а от ЗЗЛД.

Видно от събраните по преписката доказателства чрез подадено заявление № 17_13341_20.06.2017 г. по описа на БТК ЕАД, същото отговарящо на изискванията на чл. 30, ал. 1 от ЗЗЛД, жалбоподателят е упражнил надлежно правата си по чл. 28 а, т. 1 и 2 от ЗЗЛД, на които кореспондира задължението на администратора на лични данни да разгледа искането и да се произнесе по него в законоустановения 14-дневен срок и да уведоми заявителя за решението си, както и незабавно да уведоми третите лица на които са разкрити данните или мотивирано да откаже уведомяването им.

От събраните по преписката доказателства и противно на твърденията на жалбоподателя се установи, че на 22.06.2017 г., т. е. два дни след получаване на заявлението, администратора на лични данни се е произнесъл по заявлението и е уведомил заявителя за решението си, като мотивирано е отказал искането от г-н П.П.П. заличаване на личните му данни и преустановяване на тяхната обработка, с аргументи за законосъобразност на тяхното обработване във връзка с договорни отношения между страните по повод ползвана от г-н П.П.П. предплатена мобилна услуга на номер *****. В тази връзка се налага извода за неоснователност на изложените от жалбоподателя твърдения

за произнасяне в срок по подадено от него заявление, предвид факта, че администратора се е произнесъл по заявлението два дни след неговото депозиране, т. е в 14-дневния срок посочен в закона.

По отношение на претенциите на жалбоподателя относно ползвания в отговора на дружеството термин „вероятно“, следва да се отбележи, че подаденото от г-н П.П.П. заявление няма характера на заявление за достъп до лични данни по чл. 28, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и в отговора администратора не дължи произнасяне по въпроси свързани с предоставянето на лични данни на трети лица.

Основателни обаче са твърденията на жалбоподателя, че БТК ЕАД обработва, използва, данни свързани с адреса му които не са актуални и точни.

Установи се, че във връзка с договорните отношения между страните по повод ползвана от г-н П.П.П. предплатена мобилна услуга на номер **** същият е предоставил на дружеството информация само за трите си имена и единен граждански номер. В подадените до дружеството заявления за заличаване на лични данни г-н П.П.П. е посочил като адрес за контакт *****, но видно от отговорите на администратора е, че в тях е посочен друг адрес на който са изпратени, а именно *****, адрес който е предоставен на дружеството по отношение на договорните отношения между страните по предлагани фиксираните услуги, вземанията по които са цедирани на „С.Г.Г.“ ООД през 2013 г. и 2014 г. В тази връзка и с оглед задължението на администратора да обработва точни и актуални лични данни на физическото лице и предвид констатираната неточност в обработваните данни за адрес на жалбоподателя, Комисията счита, за целесъобразно да издаде на БТК ЕАД задължително предписание да предприеме необходимите технически и организационни мерки и да актуализира обработваните от дружеството, в хипотезата на употреба, данни касаещи адреса на г-н П.П.П., предвид изрично посочен от същия адрес за контакти *****, като счита че същото ще има превантивно действие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правов ред.

Имайки предвид целта на наказанието, а именно възпитателната, възпиращата и предупредителната му функция, а не създаване на икономически затруднения на администратора на лични данни, допуснал нарушението, Комисията счита, че правата на г-н П.П.П. ще бъдат защитени и целта на закона ще бъде постигната посредством конкретно издаденото задължително предписание, а не чрез прилагане на административно-наказателна репресия на държавата и налагане на имуществена санкция на дружеството. По тези съображения Комисията не споделя изложените в обратна насока твърдения на процесуалния представител на жалбоподателя и оставя без уважение искането му за налагане на имуществена санкция на дружеството.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-286/30.06.2017 г. за основателна в частта ѝ касаеща неправомерно обработване – употреба от страна БТК ЕАД на данни които са неточни по отношение на адреса на жалбоподателя.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД издава задължително предписание на БТК ЕАД да предприеме необходимите технически и организационни мерки и да коригира и актуализира обработваните от дружеството данни касаещи адреса на жалбоподателя г-н П.П.П., предвид изрично посочен от същия адрес за контакти в заявленията по ЗЗЛД ***.**

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – една седмица от влизане в сила на решението, като задължава администратора на лични данни да уведоми и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

4. Оставя без уважение жалбата в останалата ѝ част, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-453/2016 г.

гр. София, 12.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 20.12.2017 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба № Ж-453/05.10.2016 г., подадена от Й.С.С.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Й.С.С., с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на Инициативен комитет (ИК), представляван от С.М.С., за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум проведен на 6 ноември 2016 г.

Жалбоподателят декларира, че не е изразявал своята подкрепа за посочения инициативен комитет, полагайки собственоръчния си подпис, три имена и единен граждански номер в списъка по чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс (ИК) във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС).

В тази връзка и с оглед декларираната в жалбата липса на знание и на съгласие за обработването на личните му данни, жалбоподателят информира за извършено нарушение на правата му по ЗЗЛД, осъществено от ИК, представляван от С.М.С. и се обръщат към Комисията с искане за предприемане на необходимите действия, в рамките на предоставената ѝ със ЗЗЛД компетентност.

Към жалбата е приложена екранна разпечатка на резултатите от проверка по единен граждански номер в интернет страницата на Централната изборителна комисия (ЦИК).

С оглед застъпеното в административния процес служебно начално в хода на административното производство от ЦИК са изискани и съответно предоставени относими доказателства, а именно заверено копие на списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, Заявление за регистрация на инициативния комитет и Решение № 3619-НР от 26 септември 2016 г. на Централната изборителна комисия за регистрирането му.

Със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи са предприети действия за събиране на сравнителен материал от жалбоподателя с цел изготвяне на експертиза на подписа. Жалбоподателят е предоставил сравнителен материал за изследване, а резултатите от експертизата са обективирани в Протокол за извършена експертиза № 2017/ДОК-094 на НИКК – МВР, Център за експертни криминалистични изследвания.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна, от ЦИК е изискано и същата в отговор и с писмо Ж-428/16 г./#9/27.10.2017 г. представя заверено копие на стр. 12 и 51 от списъка с гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на инициативен комитет, представляван от С.М.С., за участие в националния референдум на 06.11.2016 г.

Видно от представените от ЦИК доказателства е, че на стр. 12 от списъка с гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на инициативния комитет са вписани личните данни – три имена, единен граждански номер и адрес на жалбоподателя г-н Й.С.С. На посочената страница е поместена декларация на С.Е.М. – член на инициативния комитет, с която същата удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред нея.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-453/05.10.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес и срещу надлежна страна - администратор на лични данни.

Съгласно законовата дефиниция (чл. 3 от ЗЗЛД) администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, респ. който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. При анализ на това легално определение по чл. 3 от ЗЗЛД се констатира, че то не е изчерпателно. Съгласно чл. 2 б. Г от Директива 95/46 ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година относно защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (Директива 95/46/ЕС), администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган, агенция или друг орган, който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработката на лични данни.

Съгласно §1а от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, разпоредбите на Директива 95/46/ЕС са въведени именно с този закон. С оглед на това, независимо, че инициативният комитет формално не отговаря на определението за администратор на лични данни по чл. 3 от ЗЗЛД, на практика изцяло попада в понятието администратор на лични данни, съгласно Директивата, чието приложение е въведено директно с допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от Изборния кодекс (ИК) във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на Закона за прякото участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление Инициативните комитети представят в Централната изборителна комисия Списък на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на съответния инициативен комитет в националния референдум на 6 ноември 2016 г.

В допълнение, следва да се държи сметка за това, че определящият критерий дали едно образувание е задължен по ЗЗЛД субект е не толкова формалното качество на лицето, а обстоятелството, че то фактически обработва лични данни, чийто вид, цели и средства се определят със закон, поради който факт правният субект е задължен да обработи личните данни, за да се породят необходимите правни последици, предвидени в специалния закон. Въз основа на тази правна фикция в ИК, по силата на правната норма инициативният комитет като субект се явява администратор на тези данни и поддържа регистър с лични данни по смисъла на ЗЗЛД. ИК (във връзка с нормата на чл. 16 от ЗПУГДВМС) изрично посочва, че личните данни на изборителите се обработват от конкретния

политически субект за постигане на нормативно установени цели – регистрация и/или участие в избори при спазване на ЗЗЛД. Противното би означавало от приложното поле на закона, респ. от неговия контролен механизъм, да бъдат изключени лица, които формално не попадат сред кръга от субекти по чл. 3 от ЗЗЛД, но които обработват лични данни извън изключенията от приложното поле на закона. В случая е налице правен субект (инициативен комитет), определен по силата на специален закон – Изборния кодекс, за когото по силата на правната норма възниква нормативно установено задължение да обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със същия закон. По смисъла на чл. 3, ал. 2, изр. второ от ЗЗЛД в този случай специалният закон – Изборният кодекс, въвежда специфичните критерии за обработването на личните данни на специфична група физически лица от самостоятелно обособен субект. Допълнително законът и Централната изборителна комисия с одобрените и обнародвани изборни книжа за съответния вид избор изрично регламентира, че обработването на лични данни (саморъчен подпис, имена и ЕГН) на избиратели под формата на събиране и предаване за регистрация е от името и за целите на регистрацията на инициативния комитет в съответния референдум.

Предмет на жалбата е обработването, чрез действия по събиране, организиране в списъци и употребата на личните данни на жалбоподателя без негово знание и съгласие за целите на регистрацията на посочения в жалбата инициативен комитет за участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган, а именно КЗЛД, която съгласно правомощията ѝ, визирани в чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

В съответствие с Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация на редовни заседания на Комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани – жалбоподател – Й.С.С. и ответни страни - С.М.С. – представляващ и председател на инициативния комитет и С.Е.М. - член на инициативния комитет. С решение от проведено на 15.11.2017 г. заседание на Комисията жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 20.12.2017 г. от 13:00 часа, заседание за което страните са редовно уведомени и информирани за възможността да се запознаят със събраните по преписката доказателства и в частност с протокол за извършена експертиза, да изразят становище, да правят доказателствени искания или възражения.

В хода на производството С.С. депозира становище за недопустимост, респективно неоснователност на жалбата с твърдения, че жалбата е подадена след преклузивните срокове, както и че соченото от г-н Й.С.С. нарушение не е извършено виновно от нея. Моли Комисията да остави жалбата без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-453/05.10.2016 г. е основателна.

В чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието лични данни, съгласно което лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Трите имена, единният граждански номер и подпис на физическото лице без съмнение имат характера на лични данни по смисъла на закона.

Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, събирането, организирането и употребата на лични данни на физически лица съставляват действия по обработване на личните данни.

Нормата на чл. 16 от ЗПУГДВМС посочва, че за провеждане на информационно-разяснителна кампания се прилага Изборният кодекс, като се гарантират еднакви възможности за представяне на различните становища по предмета на референдума. В допълнение, съгласно разпоредбата на § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС за всички неуредени в закона въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на Изборния кодекс.

В Изборния кодекс е регламентиран процеса по регистрация на инициативен комитет в Централната избирателна комисия, като в чл. 320 във връзка с чл. 153, ал. 1 от ИК е посочено, че списък с избиратели, които подкрепят регистрацията на инициативния комитет се представя в Централната избирателна комисия заедно с документите по чл. 318, ал. 1, т. 2 и 3 от Кодекса. От своя страна списъкът съдържа име, единен граждански номер и подпис на всяко лице, подкрепило съответната регистрация.

Видно от Решение № 3619-НР от 26 септември 2016 г. на Централната избирателна комисия, като приложение № 6 към Заявление за регистрация на инициативен комитет по въпросите на националния референдум на 6 ноември 2016 г., представляван от С.М.С. е представен списък, съдържащ трите имена, единния граждански номер, постоянен адрес на територията на страната и саморъчен подпис на не по-малко от 2500 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на инициативния комитет, положен пред член на инициативния комитет – Приложение № 40 от книгата за произвеждане на национален референдум.

Личните данни на жалбоподателят присъстват на стр. 12 от Списъка на гласоподавателите, подкрепящи инициативния комитет за регистрация в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г. В конкретния случай видно от събраните по административната преписка доказателства и в частност резултатите от извършената експертиза е безспорно, че подписа положен на стр. 12, ред 111 в списъка на гласоподаватели подкрепящи регистрацията на Инициативния комитет за участие в информационно-разяснителната кампания не е положен от жалбоподателя, следователно не е налице съгласие за обработване на личните му данни за целите на регистрацията, не са налице и останалите посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД предпоставки за допустимост на обработването. В тази връзка се налага извода, че твърденията на жалбоподателя, че личните му данни са обработени без съгласието му за целите на регистрацията на политическия субект за участие в информационно-разяснителната кампания за проведения през 2016 г. национален референдум, са основателни.

На същата страница на която се съдържат личните данни на жалбоподателя е поместена декларация на С.Е.М. – член на инициативния комитет, с която същият удостоверява, че подписите на гласоподавателите са положени пред нея. Тоест следва извод, че личните данни на жалбоподателя са обработени от С.Е.М., ЕГН *****, с постоянен адрес *****, фигурираща под № 2 в Заявлението за регистрация на инициативния комитет.

В чл. 320, ал. 3 от Изборния кодекс (ИК), предложение второ се въвежда законна фикция, приравняваща члена на инициативния комитет на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД. В допълнение членът на инициативния комитет носи отговорност като администратор на лични данни.

С нормата на чл. 320, ал. 2 от ИК законодателят е въвел задължение, подписите на лицата, подкрепящи участието в избора на независимите кандидати да бъдат положени пред член на инициативния комитет, който удостоверява посочените факти, като саморъчно се подписва под съответната страница от списъка. Същото задължение, по силата на чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС е въведено досежно участието на инициативните комитети в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум.

Предвид изложеното, административно-наказателната отговорност относно несъобразеното със ЗЗЛД обработване на личните данни на жалбоподателя без наличие на условие за допустимост на обработването (чл. 4, ал. 1 ЗЗЛД) следва да се понесе от лицето, в чийто патримониум законодателят

е предвидил задължението за полагане на собственоръчен подпис от страна на гласоподавателя.

Тъй като установеното конкретно нарушение е довършено с акта на своето извършване и е неотстранимо, поради факта, че списъците чл. 320, ал. 2 във вр. с чл. 153, ал. 1 от ИК във вр. с чл. 16 и § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС са предадени в ЦИК и същата се е произнесла по искането на инициативния комитет, да бъде допуснат до участие в информационно-разяснителната кампания по въпросите на националния референдум, проведен през 2016 г., даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно. То, като принудителна административна мярка е приложимо в хипотеза, в която продължава извършването на съответното нарушение или същото е отстранимо. В настоящия случай обаче това е невъзможно.

Комисията за защита на личните данни разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации в които, администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Несъмнен, с оглед категоричните резултати от цитираната по-горе експертиза, се доказва фактът на извършеното, от члена на инициативния комитети, обработил личните данни на лицето, предоставило сравнителен материал за графологично изследване, нарушение на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Дори евентуалното заличаване от списъците, предоставени в ЦИК не би санирало извършеното от съответния администратор нарушение, тъй като действията по събиране, организиране в списъци и употребата на личните данни на жалбоподателя без негово знание и съгласие, за целите на посочената регистрация е завършено, а целта, за която са използвани, в нарушение на закона, личните данни на посоченото лице е постигната. Същото не е отстранимо.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Комисията съобрази целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на лицето, допуснало нарушението. В тази връзка и предвид обстоятелството, че са нарушени правата на едно лице и нарушението е първо за администратора на лични данни счита, че размера на наложеното административното наказание следва да е в минимума предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява за основателна жалба Ж-453/05.10.2016 г., подадена от Й.С.С.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 320, ал. 3 от ИК налага на С.Е.М. с ЕГН *** и постоянен адрес ***** - глоба в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IB AN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Ако в законоустановения срок за доброволно плащане то не бъде извършено, преписката да се изпрати на компетентната Териториална дирекция на Националната агенция по приходите за принудително събиране на вземането на основание и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-21/2017

гр. София, 16.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на редовно заседание проведено на 10.01.2018 г., обективизирано в протокол № 2, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа жалба с рег. № Ж-21/20.01.2017 г. подадена от И.М.Д. за нарушаване на ЗЗЛД.

И.М.Д. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните му данни в продължение на 27 г. от МВР.

Жалбоподателят излага твърдения, че през 1989 г. във 02 РУП-СДВР срещу него е образувана преписка, чийто номер той не знае и не може да разбере, въпреки че през месец ноември 2016 г. е посетил горепосоченото РПУ.

Г-н И.М.Д. е подал писмена молба до началника на 06 РУП-СДВР с вх. № ****/07.12.2016г. за заличаване на полицейската му регистрация, като до момента на подаване на жалба в Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) той декларира, че не е получил отговор на молбата си, поради което смята, че тя не е удовлетворена.

Жалбоподателят посочва, че това рефлектира неблагоприятно върху професионалната му дейност, като може да послужи като основание за отказ за издаване на разрешително за КНО в служба на КОС. Г-н И.М.Д. твърди, че не е налице законово основание за съхраняване на личните му данни в продължение на двадесет и седем години, в информационните фондове на МВР, като това представлява нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Жалбоподателят желае да бъде извършена проверка и да се задължи МВР да заличи всички негови лични данни относно прекратената преписка спрямо него. Той моли за съдействие и становище.

С писмо изх. № П-1208/24.02.2017 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Валентин Радев, Министър

на вътрешните работи е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок да изразят становище и да представят относими доказателства.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-21/20.01.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Страните са редовно уведомени.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, не се предствлява.

За ответната страна –МВР, се явява главен юрисконсулт Т., с пълномощно.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от Министерството на вътрешните работи, в което се излагат твърдения, че със заповед № 8121з-267/10.03.2015г. на Министъра на вътрешните работи са оправомощени длъжностни лица от Главна дирекция „Национална полиция“ (ГДНП) – директорът и заместник-директорът, които могат да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Молбата на г-н И.М.Д. е подадена до 06 РУП-СДВР, не до ГДНП, поради което директорът на СДВР следва да комплектова преписката, ведно с мотивираното предложение, основано на събраните по преписката материали, за да бъде изпратена до директора на ГДНП-МВР.

Към настоящото становище е приложено заверено копие на заповед № ****/05.04.2017 г. на директора на ГДНП, за снемане полицейската регистрация на И.М.Д. на основание разпоредбата на чл. 68, ал. 6, т. 2 от Закона за Министерство на вътрешните работи (МВР), както и копие от писмото, с което заповедта е изпратена на директора на СДВР за съобщаване на г-н И.М.Д. Посочено е, че полицейската регистрация е „вид обработване на лични данни за лицата, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер, която се осъществява при условията на ЗМВР“.

Уточнено е, че при производството по снемане на регистрация се изискват допълнително по служебен ред документи от съда, прокуратурата, следовател/разследващ или друг компетентен орган, удостоверяващи наличието на основание по чл. 68 ал. 6 ЗМВР, както и справка за съдимост на регистрирания.

В становището е посочено, че събирането на доказателства за събития, които са станали преди 10-20 години е затруднено поради унищожаването или архивирането на документите след изтичането на сроковете за съхраняването им. „Именно поради това и с оглед получаване на необходимите отговори и доказателства И.М.Д. след подаване на молбата на 07.12.2016 г. и не получаване на отговор до 20.01.2017 г. е подал жалба пред КЗЛД, но с оглед гореизложеното, спазване на нормативните разпоредби и като краен акт – снемане на полицейската регистрация на И.М.Д., производството по подадената от И.М.Д. молба не е приключило до 20.01.2017 г.“.

Сочи се, че в конкретния случай не са били налице основания за служебно снемане на регистрацията, тъй като на основание разпоредбата на чл. 20 ал. 1 от Наредбата за реда на извършване и снемане на полицейска регистрация „Служебното снемане на полицейската регистрация се извършва, когато в структурите и звената по чл. 5, ал. 1 се получат по служебен път документи, удостоверяващи наличието на основание за снемане по чл. 68, ал. 6 ЗМВР. Излагат твърдения, че в настоящия казус такива документи не са получавани, а лицето само е подало документи за снемане на полицейската му регистрация и съответния орган е следвало да извърши проверка и сам да се снабди с необходимите доказателства.

От Министерството твърдят, че не е налице неправомерно обработване на личните данни на г-н И.М.Д., тъй като след получаване на молбата му и извършване на проверка, съобразно законовите изисквания, е изготвено мотивирано предложение и полицейската регистрация на И.М.Д. е снета със заповед на компетентния орган.

Излагат становище, че предвид факта, че полицейската регистрация на г-н И.М.Д. е снета със заповед на директора на ГДНП, за жалбоподателя липсва правен интерес за водене на настоящото производство

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби се прави предложението Комисията да се произнесе с решение по същество на жалбата предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Във връзка със събраните доказателства и установената фактическа обстановка се разглеждат относимите законови разпоредби.

На основание параграф 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на МВР, в качеството му на администратор на лични данни предвид чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, е извършено в хипотезите на събиране и съхраняване.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че Министерството на вътрешните работи е регистрирано като администратори на лични данни и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от него регистри към КЗЛД.

Видно от предмета на жалбата претенцията на И.М.Д. е свързана с обработването на личните му данни от МВР с оглед законосъобразното им съхраняване.

В този смисъл е разглеждането на основанията за допустимост на обработване на личните данни на жалбоподателя съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

Предлага се относимостта на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, както и за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице на което се разкриват данните.

Законовото основание за допустимост на обработването на личните данни е нормата на чл. 26, т. 3 от ЗМВР предвид която органите на МВР имат право да съхраняват лични данни, при положение, че това е свързано със защитата на националната сигурност, противодействието на престъпността, опазването на обществения ред и провеждане на наказателно производство. Съхраняването на данните е с оглед определените на основание чл. 29 от ЗМВР срокове от министърът на вътрешните работи.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗМВР полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер поради което на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД се установява допустимостта на обработването на личните данни на г-н И.М.Д. от ответната страна в хипотезата на събирането им.

Съгласно чл. 68, ал. 2 и ал. 3 от ЗМВР полицейската регистрация е вид обработване на лични данни, която се осъществява при условията на този закон. За целите на полицейската регистрация полицейските органи: 1. събират за лицата личните им данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи; 2. дактилоскопират и фотографират лицата; 3. изземват образци за ДНК профил на лицата.

На основание чл. 68, ал. 6 от ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато: 1. регистрацията е извършена в нарушение на закона; 2. наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от НПК; 3. наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда; 4. лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; 5. лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници.

Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейската регистрация, служебно снемане на полицейска регистрация се извършва, когато в структурите и звената по чл. 5, ал. 1 се получат по служебен път документи, удостоверяващи наличието на основание за снемане по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, а на основание чл. 22, ал. 1 от същата наредба, снемането на полицейска регистрация се извършва след издаване на заповед по чл. 21, ал. 1.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че с инструкция № 8121з-748 от 20.10.2014г. на МВР са определени сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в МВР, като в разпоредбата на чл. 7 сроковете по чл. 3 не се отнасят до снемането на полицейска регистрация. Снемането на полицейска регистрация се извършва при условията на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Вследствие изяснената фактическа обстановка се приема, че ответната страна е изпълнила задължението си за снемането на полицейска регистрация.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни да се произнася със следното

РЕШЕНИЕ:

Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-21/20.01.2017 г., подадена от И.М.Д. срещу МВР с оглед допустимостта на обработването на личните данни на жалбоподателя в хипотезата на съхраняване на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 29 от ЗМВР в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни и упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице на което се разкриват данните в съответния законов срок.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-51/2017 г.
София, 23.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.01.2018 г., обективизирано в протокол № 4/2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № Ж-51/09.02.2017 г., подадена от В.А.В. (жалбоподател) срещу „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

В.А.В. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата твърди, че „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД, с управител Х.Б., използва видеонаблюдението, което е монтирал, за да компрометира и манипулира съседите си. Жалбоподателят се основава на разпоредбата на чл. 32 от Конституцията на Република България, в който е предвидена неприкосновеността на личния живот, като съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 2 „никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи“.

Жалбоподателят твърди, че „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД не е искал съгласие от живущите за поставянето на въпросните камери за видеонаблюдение и това, че те са насочени към входовете на близките домове.

Позовава се и на чл. 11 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД), като посочва, че „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД няма сключен договор с фирма, осъществяваща охранителна дейност. Твърди, че последният не е регистриран и като администратор на лични данни, по силата на ЗЗЛД, което не му дава възможността да разпространява записите, с което да вреди на съседите си. Жалбоподателят моли за съдействие и становище.

С писмо изх. № П-13032/03.05.2017 г. на Председателя на КЗЛД, „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок становище и представяне на относими доказателства.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-51/09.02.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Жалбата с рег. № Ж-51/09.02.2017 г. е подадена от В.А.В. срещу физическото лице Х.Б. Във връзка със служебното начало и събраните в административното производство доказателства, изразеното становище от д-р Х.Б. и констатациите, обективизирани в констативен акт ППН-02-670/13.12.2017 г., на проведено редовно заседание на Комисията, обективизирано в протокол № 68/20.12.2017 г. е конституирана като ответна страна в производството юридическото лице „ИПСМПОБ ОМ - доктор Б.” ЕООД („ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД), с управител Х.Й.Б.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Страните са редовно уведомени. Жалбоподателят – В.А.В., не се явява, не се представлява. Ответната страна се явява лично.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, обективирано в Протокол № 63/15.11.2017 г. е издадена Заповед № РД-14-341/01.12.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в Констативен акт № ППН-02-670/13.12.2017 г.

В резултат от проверката се установени, че на посочения в жалбата адрес се намира 4 (четири) етажна жилищна сграда с 2 (два) входа и прилежащ към нея двор, обитавана от ответника Х.Б. и семейството му. Партерният етаж на недвижимия имот функционира като специализирано медицинско лечебно заведение: „ИПСМПОБ ОМ - доктор Б.” ЕООД („ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД), ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: *****.

„ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД, ЕИК: ***** е с основен предмет на дейност - услуги по извършване на индивидуална практика за специализирана извънболнична медицинска помощ; диагностика, лечение и рехабилитация на болни; наблюдаване на хронично болни и застрашени от заболяване лица, профилактика на болести и ранно откриване на заболявания; мерки за укрепване и опазване на здравето; консултации; предписване на лабораторни и други видове изследвания; предписване на лекарства, превързочни материали и медицински пособия; извършване на дейности по здравна промоция и профилактика, включително профилактични прегледи и имунизации; издаване на документи, свързани с тези дейности; насочване на пациентите за консултативна и болнична помощ, почасово наблюдение; покупка на стоки и консумативи за нуждите на медицинската дейност и амбулаторни очни операции.

Дружеството е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. На 15.01.2010 г. е подало заявление за вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като към момента на проверката е заявило два регистъра: „Пациентска листа” и „Видеонаблюдение”, в които е декларирано обработване на лични данни на физически лица, в т.ч. и чрез изградена система за видеонаблюдение за целите на частна охранителна дейност.

Установи се, че за целите на охранителната дейност, „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД е сключил *Договор за охрана на имущество с електронни системи за сигурност и мобилни патрули № ****** на 31.10.2016 г. с „В.С.” ЕООД, ЕИК: *****, като на обекта е изградена система за видеонаблюдение марка „DAHUA”, която се състои от 5 (пет) броя видеокамери, записващо устройство (NVR–видеорекордер) и монитор, посредством който се наблюдава изходящия образ и записите с видеокадри. Констатира се, че видеорекордерът и мониторът се съхраняват в изолирано помещение с контролиран достъп в лечебно заведение, достъп до което имат единствено Х.Б. и съпругата му. Към момента на проверката не се осъществява отдалечен достъп до системата и записите с видеокадри. Системата за видеонаблюдение е закупена и инсталирана на обекта от „В.С.” ЕООД, съгласно предоставен от Б. документ (*Удостоверение за монтиране на система за видеонаблюдение*) от 07.01.2016 г. Установи се, че посредством видеорекордера, системата за видеонаблюдение позволява извършване на запис на видеокадри за срок от около 3 (три) дни, след което биват автоматично изтривани по реда на тяхното постъпване.

Констатира се, че към момента на проверката видеокамерите са разположена на фасадата на сградата, като 3 (три) от тях заснемат различни площи във вътрешния двор на имота, а останалите 2 (две) заснемат прилежащите към имота тротоари и улица, както и част от фасадата на разположената на отсрещната страна на улицата жилищна сграда, обитавана от жалбоподателя В.А.В. Видеокамерите са с висока резолюция, позволяват идентификация на лица и разполагат с инфрачервени осветители, позволяващи нощно наблюдение.

На видни за всички обитатели и посетители на имота места са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В този смисъл, образуването на административно производство пред КЗЛД е свързано с наличието на лице, което обработва лични данни в качеството му на администратор на лични данни.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато видът, целите и средствата за обработване се определят със закон.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни и заявени два регистъра.

В Комисията за защита на личните данни е депозирано становище от д-р Х.Й.Б., заведено с рег. № С-286/11.05.2017 г. с твърдения, че лекарският му кабинет е оборудван със скъпа и модерна апаратура. Посочено е, че последните две години са извършени три грабежа на обекти, намиращи се в непосредствена близост до горепосочения кабинет. За всеки от тях той е бил молен от разследващите органи на РУП-Петрич за снемане на записи от камерите. Изложени са твърдения, че притежава 5 броя камери, като две от тях са насочени към двата входа на жилището и кабинета му, а останалите три към градината около къщата. Сочи се, че на 30.08.2016 г. жалбоподателят г-н В.А.В. с метална тръба е счупил две от камерите, насочени към входовете на къщата на г-н Б., като за случая е подадена жалба до РУП-Петрич, а г-н В.А.В. задържан за двадесет и четири часа. Разследването по случая не е приключило. Посочено е, че г-н В.А.В. от своя страна дълги години е притежавал два броя камери за видеонаблюдение, които е премахнал след конкретната ситуация. Ответната страна сочи, че на 06.02.2017 г. в нетрезво състояние жалбоподателят г-н В.А.В. и негови приятели са инсценирали заплашване от страна на г-н Б., поради което са пристигнали служители на МВР. След проверка на записите от видеокамерите е установило, че такова нападение не е извършено.

Г-н Б. твърди, че има сключен договор с „В.С.“ ЕООД на обект с адрес ***** и е поставена табела на видно място, на която е обозначено, че обектът е под видеонаблюдение.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови разпоредби Комисията се произнесе с решение по същество на жалбата, предвид изложените по-долу мотиви.

В изпълнение на чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД, този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Във връзка със събраните доказателства и установената фактическа обстановка се разглеждат относимите законови разпоредби по отношение законосъобразността на извършваното видеонаблюдение.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изброените в т. 1 – т. 7 на същата норма условия.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Изложеното е част от конституционно гарантираните права и свободи на гражданина на Република България като право на живот, лична свобода и неприкосновеност на основание чл. 28, чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения, като цяло, и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето и живота на личността в съвременната действителност, се намира за все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие с действителността.

Липса на съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В заключение на горното и съобразно приложението на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД като основание за допустимост на обработването не се установяват предпоставки за приемане на извода, че интересите на жалбоподателя имат преимущество пред интересите на ответната страна.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-51/09.02.2017 г., подадена от В.А.В. срещу „ИПСМПОБ ОМ – д-р Б.” ЕООД – с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя, посредством извършвано от ответната страна видеонаблюдение по начин, по който не се установява преимущество на интересите на жалбоподателя пред тези на администратора на лични данни, в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателя съобразно разпоредбите на ЗЗЛД;

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-231/2017 г.
София, 23.02.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.01.2018 г., обективизирано в протокол № 4/2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена Н.Д. (жалбоподател) за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Н.Д. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камери за видеонаблюдение. В жалбата твърди, че съседът Г.К. е монтирал камери за видеонаблюдение във входното пространство и етажните площадки на бл. *****. Жалбоподателят няма данни кой и къде събира и съхранява данните.

В тази връзка г-н Н.Д. счита, че извършваното видеонаблюдение нарушава правата му по ЗЗЛД, и моли Комисията да направи проверка.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № П- 5234/20.07.2017г. на КЗЛД, на Г.К. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства и с писмо изх. № ППН-01/Ж-231/2017#21/14.12.2017 г. на О.С. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-231/23.05.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от Н.Д. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбата с рег. № Ж-231/23.05.2017 г. е подадена от Н.Д. срещу физическото лице Г.К., който няма качеството на администратор на лични данни. Във връзка със служебното начало и събраните в административното производство доказателства, на проведено открито заседание, обективизирано в протокол № 67/13.12.2017 г., Комисията конституира управителя на етажната собственост – О.С. като ответна страна в производството, предвид качесто ѝ на администратор на лични данни.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 59/18.10.2017 г. и Заповед № РД-14-326/03.11.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка, във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН-02-591/23.11.2017 г.

В резултат от извършената проверка е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира осем етажна жилищна сграда с пет входа, като системата за видеонаблюдение – предмет на проверката е изградена във вх. Г, където на втория етаж се намира и жилището на жалбоподателя. Проверяващият екип установява, че на адреса е изградена система за видеонаблюдение, която се състои от седем броя видеокамери и две записващи устройства – DVR-видеорекордери. Две от камерите са инсталирани на входа на сградата – от външната и от вътрешната страна на вратата, а друга камера е инсталирана на етажната площадка на първия етаж. Тези три камери са свързани с видеорекордер, който е разположен в изолирано помещение. Изградената система за видеонаблюдение позволява наблюдение на изходящ образ от камерите в реално време и автоматичен запис на изображенията при движение на обект в обсега на камерите. Достъп до записващото устройство, записите с видеокадри и изходящия образ от видеокамерите има единствено г-н Г.К. DVR-устройството е свързано в локална мрежа посредством рутер, достъп до който се осъществява само от г-н Г.К. Изображенията в реално време, както и записите от видеокамерите могат да бъдат визуализирани на компютъра на г-н Г.К., а управлението на DVR устройството се извършва дистанционно чрез локалната мрежа. Записите от тези камери се съхраняват за период от около 20 дни, след което автоматично се изтриват от системата по реда на тяхното постъпване.

Във входа има инсталирана и втора система включваща четири броя камери, разположени на етажните площадки съответно на 4-ти, 5-ти, 6-ти и 7-ми етажи. Камерите са свързани с видеорекордер, съхраняван в жилището на домоуправителката. В момента на проверката видеорекордерът не е свързан в мрежа, не съществува възможност за отдалечен достъп до него и изходящият образ от камерите не се наблюдава от никого. Втората система за видеонаблюдение също позволява автоматичен запис на изображенията при движение на обект в обсега на камерите. Записи от тези 4 камери се съхранява за период от около 15 дни.

Всички камери във входа са монтирани от г-н Г.К. преди около 1 година, във връзка с възникнали случаи на вандализъм и след обсъждане и приемане на решение на Общото събрание на етажната собственост (Протокол № 15/13.01.2016 г.), както и при изрично писмено съгласие за монтаж на система за видеонаблюдение на живущи във входа с охранителна цел (приложен към писмо с вх. № Ж-231#7/05.09.2017 г.). Във входа не са поставени информационни табели, които да предупреждават за извършваното видеонаблюдение.

За документирание на резултатите от проверката проверяващият екип съставя констативен протокол, 5 броя графични изображения от системата за видеонаблюдение, както и 9 броя – на монтираните във входа камери.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камера за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Прави се отбелязването, че на редовно заседание на Комисията, проведено на 24.02.2010 г., КЗЛД е приела решение, с което освобождава управителите на етажната собственост (председателите на управителните съвети) от задължение за регистрация като администратори на лични данни на основание чл. 17а, ал. 2 от ЗЗЛД.

В случая е безспорна липсата на изрично съгласие на жалбоподателя – Н.Д.

Твърдението на жалбоподателя за липса на съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

По повод изясняване на обстоятелствата в административното производство се разглеждат изразеното от ответната страна становище.

В становище с рег. № Ж-231#3/14.08.17г. от г-н Г.К. са изложени твърдения, че в края на месец октомври и началото на месец ноември 2016 г. е монтирал 4 (четири) броя камери за видеонаблюдение – „две пред входа и две в стълбищната клетка след входната врата“. Уведомява, че е ускорен монтажът на камерите след три случая на разсипване на живак пред вратите на три апартамента, за които случаи са уведомени Гражданска защита и МВР. Уведомява, че след монтиране на камерите за видеонаблюдение „няма повече такива случаи“. В становището е изложено, че преди поставянето на камери е имало случаи на вандализъм и увреждане на общите части, които са преустановени след монтиране на видеонаблюдението. Г-н Г.К. информира, че поради възникналата тревога „във връзка с живака, живущите на IV, V, VI и VII етажи“ са поискали да има камери и на техните етажи. При лични разговори с председателя на управителния съвет на етажната собственост с живущите във входа (24 апартамента) е установено, че „само живущите в ап. 52, ет. II и ап. 57, ет. III не пожелаха да има камери на техните етажи и на тези два етажа не са монтирани камери“.

Системата за видеонаблюдение е настроена да извършва 10-секунден запис при отчитане на движение, а записите се съхраняват от период от около 60 часа, в зависимост от обема на записаната информация. Софтуерът със записите е защитен посредством потребителско име и парола, а камерите се наблюдават само при нужда. Г-н Г.К. информира, че жалбоподателят г-ж Н.Д. е присъствал на общото събрание, проведено на 13.01.2016 г., като е бил съгласен с поставяне на камери за видеонаблюдение с охранителна цел. Предоставено е като доказателство протокол № 15 от 13.01.2016 г. от проведено общо събрание, като и списък на живущите във бл. *****, които собственооръчно са изписали имената и са се подписали като са заявили съгласие с монтажа на система за видеонаблюдение във входа с охранителна цел.

В административното производство е предоставен Протокол № 22/05.10.2017 г. от проведено общо събрание на собствениците и ползвателите на жилища в бл. ****. От т. 5 на цитирания документ е видно, че е изразено желание на живущите на ет. 5 и 8 да бъдат монтирани камери, като всички са гласували „За“, само жалбоподателят е гласувал „Против“.

Председателя на управителния съвет, г-жа О.С. не депозирала становище по случая.

Във връзка с обсъдения по-горе доказателствен материал приложен към административната преписка се разглеждат относими законови разпоредби.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от условията, посочени в т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, б. а/ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се

гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

От предоставените документи за проведено общо събрание на 13.01.2016 г. е видно, че в т. 4 от същия, като предложение, записано под номер 3 е поставянето на охранителни камери, с цел осигуряване на автомобилния парк., а с писмо вх. № Ж-231#7/05.09.2017 г. е предоставен списък с изрично писмено съгласие за монтаж на система за видеонаблюдение на 17 от собствениците на апартаменти от общо 24.

Въпреки, че от представения документ за проведено общо събрание не може да се установи изпълнението на законовите изисквания за кворум и мнозинство, с предоставения допълнителен списък се доказва знанието и съгласието на живущите в кооперацията за монтиране на камери за видеонаблюдение с охранителна цел.

Следва да бъде отбелязано, че личните данни, които се събират в резултат на видеонаблюдението, трябва да се обработват от администратор на лични данни, съгласно законното изискване на ЗЗЛД. Физическо лице – Г.К., няма качеството на администратор на лични данни. Следователно, управителят на етажната собственост – г-жа О.С., трябва да предприеме необходимото, данните, които се събират в резултат на видеонаблюдението на диванар, който се съхранява от лицето Г.К., да бъдат законосъобразно обработвани. Следва да се изработят вътрешни правила, които да указват начина на обработване на личните данни в съгласие със Закона за защита на личните данни

По отношение обсега на видеозанемане на камерите се отбелязва установеното в Констативен акт № ППН-02-591/23.11.2017 г., а именно: две от камерите са инсталирани на входа на сградата – от външната и от вътрешната страна на вратата, а друга камера е инсталирана на етажната площадка на първия етаж. Останалите четири видеокамери са разположени на етажните площадки на 4-ти, 5-ти, 6-ти и 7 – ми етаж.

Във връзка с камерата, монтирана от външната страна на входната врата на сградата, заснемащи съседни имоти, се разглеждат принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно: личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели, да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид необходимостта от намиране на баланс между интересите на администратора на лични данни и тези на жалбоподателите в изпълнение на принципа, регламентиран в чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, се мотивира преценката за частична основателност на жалба № Ж-231/23.05.2017 г., в частта, в която се доказва извършвано видеонаблюдение на обществени места.

Установеното заснемане на публични площи надхвърля целите, за които е монтирано видеонаблюдението, а именно: защитата на личната и имуществената неприкосновеност на ответната страна.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност се намира за все по-наложителна тенденцията

за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: проблеми в отношенията между страните, водещи до притеснения и опасения за спокойствието, здравето и живота на собствениците на апартаменти в *****, водят до необходимостта от разглеждане допустимостта на извършваното видеонаблюдение през призмата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава без уважение като неоснователна жалбата рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена от Н.Д. по отношение на Г.К. и прекратява административното производство.

2. Остава без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена от Н.Д. по отношение на О.С. в качеството ѝ на управител на етажната собственост и администратор на лични данни с оглед установената на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателя посредством извършваното от ответната страна видеонаблюдение от камерите монтирани на вътрешната страна на вратата, камерата инсталирана на етажната площадка на първия етаж и четирите видеокамери, разположени на етажните площадки на 4-ти, 5-ти, 6-ти и 7 – ми етаж, по начин, по който не се установява преимущество на интересите на г-н Н.Д. в изпълнение на принципите, регламентирани в чл. 28 и чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за право на живот, лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, поради което не е налице нарушаване на правата на жалбоподателката съобразно разпоредбите на ЗЗЛД;

3. Уважава като основателна жалба с рег. № Ж-231/23.05.2017 г., подадена от Н.Д. по отношение на О.С. в качеството ѝ на управител на етажната собственост и администратор на лични данни в частта ѝ свързана с извършваното видеонаблюдение от камерата, монтирана от външната страна на входната врата на сградата, заснемащи обществени места и съседни имоти съобразно установената по-горе фактическа обстановка поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

4. Във връзка с т. 3 издава задължително предписание на О.С. – управител на етажната собственост да предприеме необходимите технически и организационни мерки, данните, които се събират в резултат на видеонаблюдението на дивииара, съхраняван в дома на Г.К., да бъдат законосъобразно обработвани, като се изработят вътрешни правила, които да указват начина на обработване на личните данни в съгласие със Закона за защита на личните данни.

6. Срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от влизането в сила на решението, след което да се уведоми комисията за изпълнението като се представят съответните доказателства.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № НДМСПО-10-2#1/2018 год.

ОТНОСНО: *Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 10.01.2018 г., разгледа искане с вх. № НДМСПО-10-2/21.12.2017 год. от чл.-кор. Вежди Рашидов – председател на Комисията по култура и медиите към Народното събрание на Република България. В искането се посочва, че в Комисията по култура и медиите е разпределен законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата (ЗДЗЗРК), № 754-01-80, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители. Във връзка с това, председателят на Комисията по култура и медиите към Народното събрание се обръща към КЗЛД с молба за становище по законопроекта.

Към искането за становище са приложени:

1. Разпореждане на председателя на Народното събрание № 750-01-207/20.11.2017 год. за разпределение на законопроекта на постоянни комисии;
2. Писмо (вх. № 754-01.80/17.11.2017 год.) до председателя на 44-то Народно събрание от вносителите на законопроекта;
3. Проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата;
4. Мотиви към Законопроекта за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата;
5. Предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата.

Законопроектът на ЗДЗЗРК съдържа параграф единствен, съгласно който в ЗЗРК се създава нова Глава пета „а” – ЕЛЕКТРОННА КАРТА ЗА КУЛТУРНИ ДЕЙНОСТИ с чл. 36а-36ж.

С предложените допълнения на ЗЗРК се предвижда на всички български граждани, които през текущата календарна година навършат 18 години, да се предоставя възможност да получат електронна карта за културни дейности. За 2019 година е определена минимална стойност на картата от 200 лева. Съгласно чл. 36а, ал. 2 от проекта на ЗДЗЗРК, културни дейности са посещения на циркови, музикални и музикално-сценични спектакли и концерти, музеи, художествени галерии и театри, филмови прожекции, посещения на архитектурни, исторически и археологически, природни, етнографски и музейни резервати и комплекси, както и покупката на книги. Министерският съвет по предложение на министъра на културата може да определи и други културни дейности, за които е възможно използването на електронната карта.

Необходимите средства за минималната номинална стойност на картата в размер на 200 лева се предвиждат като разходи по бюджета на Министерството на културата. Средствата по картата могат да бъдат използвани само за извършване на културните дейности, посочени в чл. 36а, ал. 2 от ЗДЗЗРК.

В мотивите към законопроекта се посочва, че с въвеждането на този механизъм, който вече се прилага в други държави от Европейския съюз, се цели: подкрепа на българското изкуство; осигуряване на свободен достъп до култура; насърчаване развитието на култура за всеки млад човек, навършил 18 години; допълнително финансиране на дейностите, свързани с култура; мотивиране на културните институти за създаване на повече културни продукти с младежко съдържание.

Заедно с това, в Предварителната оценка на въздействието на проекта на ЗДЗЗРК се посочва, че предложената промяна е насочено и към подкрепа, подпомагане на хората, които творят изкуство в различните му форми, както и на тези, чиято дейност е свързана по един или друг начин с разпространяването на културата. Вносителите на законопроекта подчертават, че необходимостта от приемане на предложеното законодателно решение е безспорна и належаща. През 2015 година се провежда национално представително изследване на тема „Предизвикателства пред достъпа на младите хора до култура 2015”, изготвено по поръчка на Българската асоциация на работодателите в областта на културата и Гражданския институт. Получените данни от изследването показват, че като основно препятствие пред участието на младите хора в културни събития са скъпите билети за тях – 53 %. Едва след това се нареждат липсата на такива събития в съответното населено място – 41 % и липсата на семейно насърчение – 33 %. Предложената законодателна инициатива е именно опит да се преодолее в известна степен тази пречка, затрудняваща обективно достъпа на младите хора до култура.

Механизмът за ползване на картата е следният:

За целите на ЗЗРК данни от ЕСГРАОН или справка въз основа на регистрите на населението се предоставят на Министерството на културата от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Министърът на културата ежегодно уведомява писмено лицата, които са потенциални получатели на електронната карта през следващата календарна година. Редът за уведомяването се определя с акт на Министерския съвет.

Електронната карта за културни дейности ще бъде във форма на компютърна апликация и ще се използва чрез достъп до единна национална уеб – базирана платформа, администрирана от Министерството на културата. В единната национална уеб – базирана платформа ще се съдържа информация за всички регистрирани се в нея обекти, в които се осъществява културна дейност и в които е възможно използването на картата. Лицата, бенефициенти се регистрират доброволно, използвайки личните си данни в съответната компютърна платформа. Регистрацията е позволена до 30 юни за годината, следваща навършването на 18 години, а картата е използвана до и не след 31 декември на календарната година. От своя страна министърът на културата ежегодно изпраща пощенска покана до лицата, които са потенциални бенефициенти на картата през следващата календарна година, последваща навършването на 18 години от бенефициента. Условието и редът за осъществяване на достъпа до платформата се определят с акт на Министерския съвет. В искането за становище се посочва, че администрацията, отговорна за изготвянето на електронна карта за културни дейности е Министерството на културата, при спазване на действащото законодателство в областта на обработването на личните данни.

Правен анализ:

От гледна точка защита на личните данни, естеството на искането касае информацията за физическите лица – бенефициенти на Електронната карта за културни дейности, която е необходимо да се достъпва за целите на Закона за закрила и развитие на културата. По-конкретно това са българските граждани, които през текущата календарна година навършват 18 години и са с постоянен адрес на територията на Република България. Поради обстоятелството, че в приложените към писмото документи не се определя конкретния обем от лични данни, които ще да бъдат достъпвани за посочените по-горе цели, във връзка с естеството на искането, следва да се приеме, че това е информация за име и постоянен адрес на навършилите пълнолетие лица през текущата календарна година. Тази информация може да се получи на база извлечение от регистрите на населението.

С оглед достъп до исканата информация за целите на издаването на електронна карта за културни дейности, следва да се приложи редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, разписан в чл. 106 от Закона за гражданската регистрация, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се

отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;

3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Доколкото информацията за име и постоянен адрес на лицата, е обвързана единствено с цел улеснение и разширяване достъпа на младите хора в България до култура, при предоставянето ѝ следва да се отчете обществената значимост и необходимостта от преодоляване на обективните затруднения пред младите хора да се докоснат до богатия свят на книгите, театъра, музиката, картините, киното. В този смисъл предложените законодателни промени не противоречат на основните принципи за обработване на лични данни. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), администраторите трябва да обработват лични данни за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Всеки администратор сам определя целта, която налага обработването на определен вид и в определен обем лични данни. Разбира се, целта на обработването следва да произтича от съответни нормативни разпоредби, които уреждат различни сфери на общественния живот.

Основните принципи, които се застъпват с новата правна рамка, и по-конкретно *Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – приложим от 25 май 2018 год.)*, са свързани с разбирането, че достъпа до информацията в поддържаните от публичните органи регистри следва да се насърчава с цел използване на регистрите в името на обществен интерес. Доказателства за наличието на обществената полза от реализирането на предложените законодателни промени могат да се намерят в приложените към искането мотиви към проекта на ЗДЗЗРК, както и предварителната оценка на въздействието на проекта на ЗДЗЗРК.

Насърчаване развитието на културни ценности във всеки млад човек в България, навършил 18 години, има своята обществена значимост и с оглед на предприетите технически и организационни мерки на защита на данните, могат да се осъществяват в съответствие с принципите за защита на личните данни, разписани в действащото законодателство. В този смисъл законосъобразното обработване на лични данни за целите на предложените законодателни промени, предполага администраторът на лични данни – в случая Министерството на културата, да съобрази действията по обработване на данните с новите стандарти защита на личните данни, въведени с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на личните данни, Регламента). Съгласно чл. 24 от Общия регламент за защита на личните данни, след като вземе предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, администраторът следва да въведе подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, както и във всеки един момент да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с правилата на Регламента. В конкретния казус, още на етапа на изграждането на националната веб-базирана платформа следва да се отчетат рисковете с различна вероятност и тежест за правата на физическите лица-бенефициенти и съответно да се въведат подходящите мерки (технически и организационни), които ще осигурят законосъобразното протичане на дейностите по обработване. По този начин ще се отговори и на изискванията на чл. 25 от Регламента – защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране.

В случая е важно да се отбележи, че изискванията за законосъобразно и добросъвестно обработване на лични данни в съответствие с правилата на Общия регламент за защита на личните данни важат и за обработващите лични данни, които обработват данни от името на администратора на лични данни. Ако в хода на дейностите по обработване на данните за администратора – Министерство на културата възникне необходимост да ползва услугите на обработващ лични данни, то взаимоотношенията и отговорностите следва да бъдат уредени съобразно разпоредбите на чл. 28 от Регламента.

Важно задължение за администратора е въведено с чл. 30 от Регламента, съгласно който всеки администратор е длъжен да поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. В случая администратора – Министерство на културата следва да поддържа регистър „Електронна карта за културни дейности” с изчерпателно посочената в чл. 30 от Регламента информация.

При разглеждане на конкретния казус следва да бъде отчетено и задължението на администратора - Министерството на културата, съгласно чл. 37, параграф 1, буква а) от Регламента, в качеството на публичен орган, задължително да определи длъжностно лице по защита на данните, което да следи за придържането към нормативните стандарти по защита на личните данни и неприкосновеността в процесите по обработване в рамките на Министерството на културата. Общият регламент за защита на личните данни поставя следните задачи на длъжностното лице по защита на данни: Да наблюдава спазването на Регламента, както и да подпомага извършването на оценката на въздействието върху защитата на данните. Освен това субектите на данни (бенефициентите на Електронната карта за културни дейности - българските граждани, които през текущата календарна година навършат 18 години) имат право по всяко време да се обърнат към длъжностното лице по защита на личните данни с искане за информация или съвет относно защитата на техните лични данни, обработвани за целите на ЗЗРК. Това важи и за служителите на администратора, чиито лични данни биват обработвани от него или които обработват лични данни от негово име. Принципът на защита на данните на етапа на проектирането, изрично изисква администраторът да потърси становището на длъжностното лице по защита на данните, когато извършва оценка на въздействието върху защитата на личните данни. Член 39, параграф 1, буква в) на свой ред възлага на длъжностното лице по защита на данните задължението да „предоставя съвети по отношение на оценката на въздействието върху защитата на данните и да наблюдава извършването на оценката”. Така определеното лице по защита на личните данни ще има цялостен поглед върху процесите на обработване на лични данни в Министерството на културата и ще издава становища и съвети, свързани с оптимизиране и повишаване на ефективността на защитата на личните данни – в конкретния случай дейностите по обработване на лични данни, свързани с регистъра „Електронна карта за културни дейности”. Общият регламент за защита на личните данни определя длъжностното лице по защита на данните да действа като точка за контакт с КЗЛД, както и със субектите на данни по отношение на въпросите, свързани със защитата на личните данни. Администраторът – Министерството на културата е длъжен да уведоми КЗЛД за името и контактите на лицето по защита на личните данни.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

От гледна точка защита на личните данни, представеният за становище проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата не противоречи на основните принципи за обработване на лични данни. Доколкото информацията за име и постоянен адрес на българските граждани, бенефициенти на Електронната карта за културни дейности, е обвързана единствено с цел улеснение и разширяване достъпа на младите хора в България до култура, при обработването ѝ чрез предоставяне, следва да се отчете обществената значимост и необходимостта от преодоляване на обективните затруднения пред младите хора при достъпа до културни мероприятия. На практика законодателната промяна е продиктувана от задача, изпълнявана в обществен интерес, за целите на която се налага да се обработват минимален брой лични данни на физически лица. След приемането на законовите промени, обработването ще се извършва на нормативно основание, което предполага законосъобразност и допустимост на действията по обработване на лични данни, необходими за целите на издаване и ползване на Електронната карта за културни дейности.

При реализиране на дейностите по обработване на лични данни за целите на Електронната карта за културни дейности по смисъла на Закона за закрила и развитие на културата, администраторът

на лични данни – Министерството на културата следва да се съобрази с новите стандарти за защита на личните данни, въведени с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на личните данни – приложим от 25 май 2018 год.), както и националната уредба, разписана в Закона за защита на личните данни.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-10-1/2018 год.**

ОТНОСНО: Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Цветелин Софрониев, на заседание, проведено на 24.01.2018 г., разгледа искане (вх. № НДМСПО-10-1/15.01.2018 год.) от г-жа Цецка Цачева – министър на правосъдието, в което посочва, че работна група от министерството на правосъдието е подготвила проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26.02.2008 год. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост (Наредба № 8). На основание чл. 10, ал. 1, т. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), г-жа Цачева се обръща към комисията за становище по изпратения проект на наредба, в предвидения в чл. 26, ал. 4 от Закона за нормативните актове 30-дневен срок.

Проектът на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26.02.2008 год. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост е публикуван за обществени консултации на 03.01.2018 год. на интернет страницата на Министерството на правосъдието и на портала за обществени консултации.

Към искането за становище са приложени:

1. Проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26.02.2008 год. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост;

2. Доклад към проекта.

В доклада към проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 се посочва, че с влизането в сила на Закона за изменение и допълнение на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 103 от 28.12.2017 год., в сила от 01.01.2018 год.) се налага извършването на промени в текстовете на Наредба № 8 от 26.02.2008 год. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

Проектът е изготвен и в изпълнение на Решение № 338/23.06.2017 год. на Министерския съвет за предприемане на мерки за намаляване на административната тежест върху гражданите и

бизнеса чрез премахване на изискването за предоставяне на някои официални документи на хартиен носител, като със Заповед № ЛС-04-1243/18.07.2017 год. на министъра на правосъдието е създадена работна група, която да подготви предложение за необходимите изменения на подзаконово ниво за облекчаването на административната тежест на гражданите при получаване на свидетелства за съдимост.

Проектът на наредба предвижда редуцирането на административната тежест на гражданите при получаване на свидетелство за съдимост, издавано от бюрата за съдимост при районните съдилища в страната, чрез **премахване на изискването за представяне на препис от акта за раждане или удостоверение за раждане в оригинал или нотариално заверено копие или друг документ, издаден от компетентен орган, удостоверяващ данни за родителите на лицето.** Данните за родителите на лицето, което иска свидетелство за съдимост, ще се проверяват посредством служебен достъп до Национална база данни „Население”.

Основната промяна в Наредба № 8 е свързана със създаването на чл. 35б, с който се въвежда електронно служебно свидетелство за съдимост (ЕССС) като средство за постигане на служебен обмен на данните, необходими за издаване на свидетелство за съдимост и премахване на изискването граждани да представят документа пред администрации на органите на изпълнителната власт.

По-съществените положения са:

1. ЕССС ще се издава по заявление от централните и териториалните органи на изпълнителната власт чрез длъжностни лица, специално оправомощени да получават достъп до данните за съдимост на лица,, по отношение на които нормативен акт предвижда служебно установяване на съдебния статус;

2. ЕССС ще може да се издава единствено по отношение на лица, за които не съставени бюлетини за съдимост, включително и по чл. 78а от Наказателния кодекс. В останалите случаи, както и за лицата, родени в чужбина, свидетелство за съдимост ще се издава по общо установения ред;

3. Министерството на правосъдието ще бъде компетентно да издава ЕССС след подаване на заявление по образец по електронен път;

4. Заявлението ще се подава чрез попълване на електронна форма, достъпна на интернет страницата на министерството на правосъдието, като идентифицирането на заявителя ще се извършва с квалифициран електронен подпис;

5. Предвижда се кратък срок за издаване на ЕССС, който е не по-късно от три работни дни. Държавна такса няма да се дължи;

6. Както и за свидетелството за съдимост на хартиен носител и електронното свидетелство за съдимост, така и за ЕССС срокът на валидност е шест месеца от датата на издаването му.

Правен анализ:

Като цяло представеният за обществено обсъждане проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост съответства на основните принципи за обработване на лични данни при отчитане на приоритетите на правителството на Република България за намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса.

В конкретния случай тези приоритети ще бъдат постигнати чрез разписване на механизми, посредством които се осигурява максимално удобство за лицата, **като се предвижда, при подаване на заявление за издаване на свидетелство за съдимост да се представи единствено оригинал на лична карта** (чл. 35, ал. 5 от проекта). В представения проект отпада изискването за представяне на хартиен носител и на препис от акта за раждане или удостоверение за раждане в оригинал или нотариално заверено копие или друг документ, издаден от компетентен орган, удостоверяващ данни за родителите на лицето, което иска свидетелство за съдимост.

Следва да се отчете и **положителният момент** от представения за обществено обсъждане проект на наредба във връзка с разписването на конкретни мерки по отношение сигурността на информацията в регистъра, а именно:

- Заявлението за издаване на ЕССС да се подава единствено от специално оправомощени лица от централните и териториалните органи на изпълнителната власт да получават достъп до данните за съдимост на лица, за които нормативен акт предвижда служебно установяване на съдебния статус;
- Осигуряване на техническа възможност за идентифициране на оправомощеното длъжностно лице чрез ползване на квалифициран електронен подпис при подаване на заявлението.

Отделно от посочените безспорни преимущества на представения за обсъждане акт, следва да се акцентира върху някои моменти от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, свързани с основни принципи при обработването на лични данни, съответно защитата на личната неприкосновеност на гражданите и справедливо обработване на лични данни, отнасящи се до тях, а именно:

В новосъздадения чл. 35б, ал. 1 се предвижда, че издаване на ЕССС се извършва от Министерството на правосъдието след подаване на заявление по електронен път от централните и териториалните органи на изпълнителната власт чрез оправомощени от тях лица. ЕССС се издава **само** за лица, за които не са съставяни бюлетини за съдимост, включително и по чл. 78а от НК. В останалите случаи, както и за лицата, родени в чужбина, свидетелство за съдимост се издава по общо установения ред.

В чл. 2 от Наредба № 8 е посочено, че бюрата за съдимост при районните съдилища събират, съхраняват данни и обменят информация за съдимост на лицата, родени в района на съответния съд, които са осъдени от български съдилища или са осъдени от чуждестранни съдилища с влязъл в сила съдебен акт по наказателни дела, приет за изпълнение по реда на чл. 453 - 470 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), както и за лицата, освободени от наказателна отговорност от български съдилища, на които са наложени административни наказания по чл. 78а от НК, **т. е. на практика в бюрата за съдимост се съхранява информация за цялото съдебно минало на лицата, включително и данни за освобождаването им от наказателна отговорност.** Тази информация се съдържа в бюлетините за съдимост и бюлетините за наложени административни наказания по чл. 78а от НК. Съгласно чл. 5 от Наредба № 8, регистрацията на осъдените лица в бюрата за съдимост се извършва чрез бюлетини за съдимост и бюлетини за наложени административни наказания по чл. 78а от НК, които се изготвят на хартиен носител и в електронен архив.

Въз основа на данните в бюлетините за съдимост, бюрата за съдимост издават:

- **свидетелства за съдимост** по искане на заинтересованите лица;
- **справки за съдимост за служебна цел** на органите, посочени в чл. 33, ал. 5 от Наредба № 8, а именно: съд, прокуратура и разследващи органи, Националната разузнавателна служба, Националната служба за охрана, Държавна агенция „Национална сигурност“, служба „Военна информация“ на Министерството на отбраната, Държавна агенция „Технически операции“, Главна дирекция „Национална полиция“, Главна дирекция „Гранична полиция“, Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ и областните дирекции на МВР, служба „Военна полиция“ към министъра на отбраната, учреждения и ведомства, когато по закон имат право да получават такива сведения, съдебни органи на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, или в акт на Европейския съюз (ЕС), централен орган за предаване или приемане на информация за съдимост от страна - членка на ЕС, чуждестранни дипломатически и консулски представителства в Република България за техни граждани.

Съгласно чл. 36, ал. 2 от Наредба № 8, **в справката за съдимост се посочват всички осъждания, независимо от последвалата амнистия или реабилитация.** По отношение на свидетелството за съдимост, това не е така. Съгласно чл. 39, ал. 2 от Наредба № 8, **в свидетелството за съдимост не**

се вписва осъждането за престъпление, за което лицето е амнистирано или реабилитирано. На практика това нормативно решение е продиктувано от презумпцията за справедливо обработване на информацията по отношение съдебното минало на лицата, като тя **в пълен обем може да става достояние само на ограничен кръг органи**, посочени в чл. 33, ал. 5 от Наредба № 8 и за конкретни служебни цели. В останалите случаи, в които нормативен акт изисква предоставянето на свидетелство за съдимост, се предполага, че установяването на съдебния статус се констатира посредством информацията, съдържаща се в свидетелството за съдимост, в което не се вписва осъждането за престъпления, за които лицето е амнистирано или реабилитирано. В свидетелството за съдимост изобщо не се вписва информацията относно наложени административни наказания по чл. 78а НК.

При така изложената нормативна уредба, чрез предвидената промяна на Наредба № 8 - да се допусне ЕССС да се издава само по отношение на лица, за които не са съставяни бюлетини за съдимост, включително и по чл. 78а от НК, се предоставя индиректна възможност за получаване на информацията относно съдебното минало на лицата, предвид обстоятелството, че за същите са съставяни бюлетини за съдимост, включително и по чл. 78а от НК, въпреки отсъствието на конкретна информация за съдържанието на бюлетина за съдимост. В доклада към проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 от 26.02.2008 год. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост не са посочени мотиви защо е необходимо разписването на подобно разграничение. Например за централните и териториалните органи на изпълнителната власт ще е необходимо издаването на ЕССС за целите на процедурата по назначаване на държавни служители. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за държавния служител, за държавен служител може да бъде назначено лице, което не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер на лишаване от свобода. Това обстоятелство може да се удостовери чрез ЕССС. Хипотезата за получаване на автоматично генерирано съобщение (чл. 35б, ал. 6 от проекта), че за лицето не може да се издаде ЕССС, тъй като за същото има съставяни бюлетини за съдимост, включително и по чл. 78а от НК, в известна степен изпада в противоречие с един от основните принципи за обработване на лична информация, а именно – минимално необходимата и законово обоснованата.

Защитата на личната информация е основно право на европейските граждани според Хартата на основните права на Съюза. То е залегнало и в Договора за функционирането на Европейския съюз. Ето защо защитата на личните данни се съдържа в редица директиви и регламенти на Европейския съюз, а от 25 май 2018 г. започва да се прилага и нова обща регулация - Общ регламент относно защитата на данните (GDPR) на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. Посоченият акт е задължителен и ще се прилага пряко във всички страни на Европейския съюз. Европейският законодател е отделил специално внимание на правата на физическите лица, като е разписал самостоятелна глава в Регламента, посветена на тази проблематика. Специално внимание са отделя и на обработването на лични данни, свързани с присъди и нарушения, като изрично в чл. 10 от GDPR се посочва, че по отношение на това обработване следва да са предвидени подходящи гаранции за правата и свободите на субектите на данни.

Обръщаме внимание, че в случая предвидените промени в разглеждания подзаконов нормативен акт може да послужат за оспорване от заинтересованите лица на наредбата по съответния ред.

Отделно от посоченото е важно да се отбележи, че принципите за обработване на лични данни изключват възможността информацията, съдържаща такива данни, да бъде съхранявана безсрочно. Тъй като съхранението на лични данни е действие по обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, то следва да бъде подчинено на общите правила при обработването на лични данни. Предложението, разписано чл. чл. 35б, ал. 12 от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, съгласно което „Всички обстоятелства на ЕССС се съхраняват безсрочно в информационната система на Министерството на правосъдието” противоречи на принципите за защита на личните данни. Тези принципи не допускат безсрочно обработване на информацията, съдържаща лични данни. Определянето на срокове за запазване на лични

данни е гаранция за правото на личен живот на гражданите. В доклада към проекта на Наредба не са посочени мотиви относно необходимостта от безсрочното съхраняване на всички обстоятелства на ЕССС в информационната система на Министерството на правосъдието.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

С оглед защитата на физическите лица при обработване на лични данни за целите на издаване на Електронно служебно свидетелство за съдимост, текстът на чл. 35б, ал. 12 от проекта на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8 следва да бъде преформулиран, като в същия бъде определен конкретен срок за съхранение на обстоятелствата, свързани с ЕССС в информационната система на Министерството на правосъдието.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

ОБЩИЯТ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ – НОВИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

ПРОФ. Д.Т.Н. ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

Комисия за защита на личните данни

Университет по библиотекознание и информационни технологии

Анотация: В статията са разгледани новите предизвикателства пред администраторите на лични данни и субектите на данни (физически лица), свързани с влизането в сила на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент за защита на личните данни, GDPR). Анализирани са актуалността, причините за приемането и новите моменти в Регламента. Представена е структурата на Регламента, необходимите действия от администратора на лични данни, мястото и ролята на Комисията за защита на личните данни.

Ключови думи: *Общ регламент за защита на данните, GDPR, лични данни, защита на данните, администратор и обработващ лични данни, технически и организационни мерки за защита на данните, управление на риска и анализ на въздействието.*

1. ВЪВЕДЕНИЕ

От 25 май тази година обработката и съхраняването на лични данни във всяка организация подлежат на нова регулация – Общия регламент за защита на личните данни, или накратко GDPR, която изисква много по-стриктно опазване на личната информация. За пробив в защитата и санкциите са огромни за мащаба и възможностите на повечето български администратори на лични данни. Общият регламент променя основно философията на защитата на личните данни:

- Основно внимание се отделя на защита на правата на субекта на данните (физическото лице), а не на организационните и технически мерки за защита;
- Проблемът със сигурността на данните се вмества изключително и само на администратора на личните данни.

1.1. Актуалност

Актуалността на темата за Общия регламент за защита на данните се определя от много фактори, по-важните от които са:

- Регламентът влиза в сила от 25 май 2018 г.;

- Допустимите максимални наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ са изключително високи и стряскащи:

- 10 000 000 евро или 2% от годишния оборот за предходната година, при определени условия или
- 20 000 000 евро или 4% от годишния оборот за предходната година, при други условия;

- Разнопосочни медийни послания. Изключително голямо многообразие от:

- Становища, мнения и тълкувания на Регламента;
- Оферти за анализ на съответствието с изискванията на Регламента;
- Предложения за обучения;

- Голям диапазон на цените за тези услуги;

- Някои пропуски, неясноти и непълноти в Регламента;

- Въпреки усилията на Комисията за защита на личните данни (конференции, семинари, становища и указания), обществото не е достатъчно добре информирано.

1.2. Причини за приемането на Регламента

Могат да се отбележат следните основни причини за приемането на Регламента:

- Защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни е основно право (Харта на основните права в Европейския съюз);

- Обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на човечеството. Правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност;

- Икономическата и социална интеграция, произтичаща от функционирането на вътрешния пазар, доведе до съществено увеличение на трансграничните потоци от лични данни;

- Бързото технологично развитие и глобализацията създадоха нови предизвикателства пред защитата на личните данни. Значително нарасна мащабът на обмена и събирането на лични данни;

- Технологиите позволяват и на частните дружества, и на публичните органи да използват лични данни в безпрецедентни мащаби, за да упражняват дейността си;

- Физическите лица все по-често оставят лична информация, която е публично достъпна и в световен мащаб;

- Въпреки че целите и принципите на Директива 95/46/ЕО ѝ дават солидна основа, тя не предотврати фрагментирането на прилагането на защитата на данни в Съюза, нито правната несигурност и широко разпространеното в обществото схващане, че съществуват значителни рискове за защитата на физическите лица, по-специално по отношение на дейностите онлайн;

- За да се гарантира последователно и високо ниво на защита на физическите лица, както и за да се премахнат препятствията пред движението на лични данни в Съюза, нивото на защита на правата и свободите на физическите лица във връзка с обработването на такива данни следва да бъде равностойно във всички държави членки.

2. ОБЩ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

2.1. Структура

Общият регламент за защита на данните е структуриран в 11 глави, както следва:

- Общи разпоредби;
- Принципи;
- Права на субекта на данни;

- Администратор и обработващ лични данни;
- Предаване на лични данни на трети държави или международни организации;
- Независими надзорни органи;
- Сътрудничество и съгласуваност;
- Средства за правна защита, отговорност за причинени вреди и санкции;
- Разпоредби, свързани с особени ситуации на обработване;
- Делегирани актове и актове за изпълнение;
- Заключителни разпоредби.

2.2. Нови моменти

Новите моменти в Регламента могат да се разгледат в различните аспекти, някои от които са както следва:

- В определяне на понятието лични данни се дават легални дефиниции на:
 - Генетични данни;
 - Биометрични данни;
 - Данни за здравословното състояние;
- Към действията по обработването на лични данни се добавят:
 - Ограничаване на обработването;
 - Профилиране;
 - Псевдонимизация;
 - Криптиране;
 - Дава се дефиниция на понятието „регистър на лични данни“;
- Понятието администратор на лични данни се допълва от:
 - Обработващ и съвместни администратори;
 - Получател и трета страна;
 - Дружество;
 - Група предприятия, контролиращо и контролирани предприятия;
 - Основно място на установяване;
 - Представител;
 - Задължителни фирмени правила;
- Подробно са описани взаимодействията между администратора на лични данни и субекта на данните:
 - Задължения на администратора на данните;
 - Право на достъп;
 - Право на коригиране;
 - Правото на изтриване („Правото да бъдеш забравен“);
 - Право на ограничаване на обработването;
 - Право на преносимост на данните;
 - Право на възражения;
 - Автоматизирано вземане на индивидуални решения, включително профилиране;

- Прецизирано е понятието сигурност на данните
 - Добавени са изисквания за гарантиране на целите на защитата – поверителност, цялостност и наличност;
 - Добавени са изисквания за устойчивост на системите и услугите;
 - Добавени са мерките – псевдонимизация и криптиране;
 - Необходимост от процедури за възстановяване на наличността на данните и услугите;
 - Периодична оценка на ефективността на предприетите технически и организационни мерки;
- Оценка на въздействието върху защитата на данните
 - Условия за извършване на оценка на въздействието (най-вече свързани с използването на новите технологии);
 - Списък на видовете операции, изискващи оценка на въздействието;
- Длъжностно лице по защита на данните;
- Кодекси на поведение;
 - Съдържание;
 - Механизъм за съгласуване и одобрение;
 - Контрол на спазването им;
- Сертифициране;
 - Механизми за сертифициране;
 - Сертифициращи органи;
 - Печати и маркировки за защита на данните;
- Надзорни органи по защита на данните;
 - Сътрудничество – водещ надзорен орган и други засегнати надзорни органи;
 - Съгласуваност
 - Европейски комитет по защита на данните;
- Общи условия за налагане на административни наказания „глоба“ или „имуществена санкция“.

2.3. Основни задължения на администратора на лични данни

Някои от основните задължения на администратора на лични данни, свързани с изискванията на Регламента, са:

- Създаване и поддържане на политика и програма за неприкосновеност и процедури за мониторинг за изпълнението на програмата;
- Изпълнение на процедурите за управление на риска и оценка на въздействието;
- Прилагане на ефективни и адекватни организационни и технически мерки за защита на данните и периодична оценка на ефективността им;
- Реакции при нарушение на сигурността на личните данни;
- Създаване на правила и процедури за взаимодействие със субекта на данните;
- Създаване на правила и процедури за взаимодействие с надзорния орган;
- Обучение.

3. НОВИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА

Новите предизвикателства, породени от изискванията на Регламента, са свързани с дейностите на администратора на лични данни, мястото и ролята на Националния надзорен орган.

3.1. Необходими дейности от администраторите на лични данни за посрещане на предизвикателствата и изискванията на Общия регламент за защита на данните

• Усъвършенстване (изграждане) на структурата на управление на защитата на личните данни, включително:

- Ангажираност на управляващия борд;
- Длъжностно лице по защита на данните;
- Извършване на цялостен преглед и анализ на обработването на лични данни;
- Въвеждане на принципа за „отчетност“ като основен принцип за защита на данните;
- Изграждане на система за достъп и контрол на извършваните обработки на лични данни;
- Оценка на въздействието;
- Предприемане на адекватни технически и организационни мерки за защита на данните;
- Изграждане на механизмите за взаимодействие:
 - Със субекта на данните;
 - С Националния надзорен орган;
- Създаване на система за реакция на нарушенията, свързани със сигурността на данните;
- Създаване на система за контрол на промените;
- Обучение.

3.2. Място и роля на Комисията за защита на личните данни

Комисията за защита на личните данни е Надзорния орган по защита на данните в Република България. Основните дейности на Комисията свързани с влизането в сила на Регламента за защита на данните са:

- Информационна дейност:
 - Информационна кампания;
 - Информационен бюлетин (специален брой);
 - Специализирани брошури;
 - Участие в конференции, семинари, публикации и т.н.;
 - Обучения;
- Указания – десет практически стъпки за прилагане на Общия регламент;
 - Запознаване с новите нормативни изисквания в областта на защитата на личните данни;
 - Вътрешен анализ на дейностите по обработване на лични данни;
 - Преценка дали е налице задължение да се определи Длъжностно лице по защита на данните;
 - Управление на риска по отношение на защитата на личните данни;
 - Приемане на план за действие;
 - Документиране и отчетност;
 - Преглед на правните основания за обработване на лични данни, включително въз основа на съгласие на лицата;

- Информираност на субектите на данните и прозрачност на обработването;
- Практическо упражняване на права от субектите на данните;
- Уведомяване за нарушение на сигурността на личните данни;
- Подготовка на Закон за изменение и допълнение на ЗЗЛД;
- Подготовка на критерии и процедури за акредитация и сертификация.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В статията са отразени вижданията и дългогодишния опит на автора по прилагане на правната рамка за защита на личните данни. Основните моменти само са маркирани и до пълното им осмисляне и въвеждане в практиката предстои не лек път. Необходими са съвместни усилия на Националния надзорен орган, научните организации, браншовите организации, органите на държавната власт и местното самоуправление и бизнеса за еднаквото разбиране и тълкуване на изискванията на Регламента, за постигане на обща убеденост и практически действия за защита на правата и неприкосновеността на гражданите.

ЛИТЕРАТУРА

1. Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.
2. Конвенция 108 на Съвета на Европа за защита на лицата по отношение на автоматизираната обработка на лични данни.
3. Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации.
4. Директива 95/46/ЕО за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.
5. Целков, В., Н. Стоянов и О. Исмаилов, Управление на риска, тестване и оценка на мрежовата и информационна сигурност, „За буквите – О писменехъ”, 2016 г., 250 стр., ISBN 978-619-185-159-1
6. Целков, В. и О. Исмаилов, Сигурност на информацията, „За буквите – О писменехъ”, 2017 г., 216 стр., ISBN 978-619- 185-253- 6
7. Tselkov V., New Challenges for Privacy and Personal Data Protection in Digital World, Regional Conference “Privacy in Digital Age”, 27-28 January 2015, Pristina, Kosovo

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов
Членове: Цанко Цолов
Цветелин Софрониев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (71) 2018 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759